

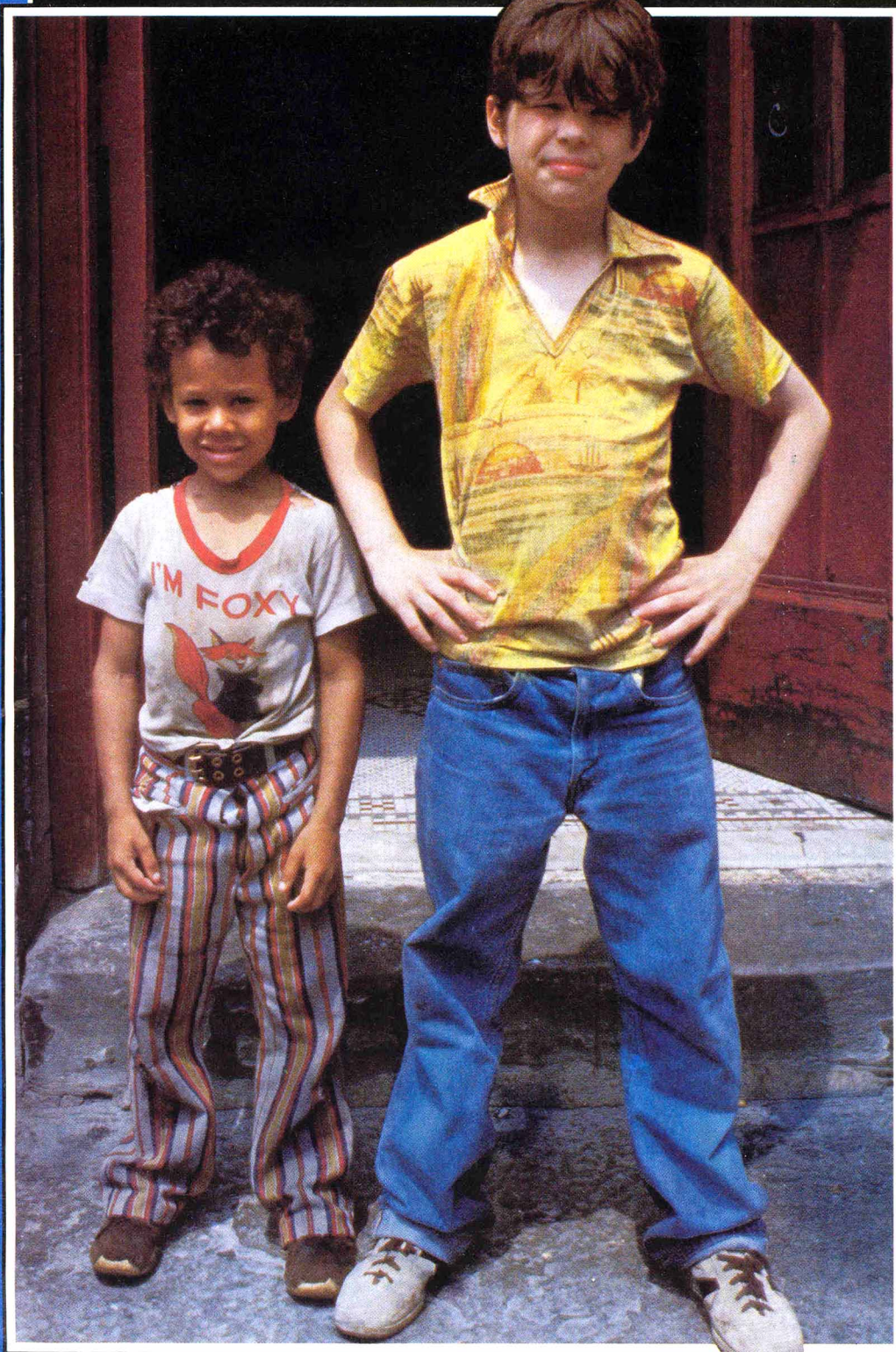
OPPL. 8 130 000

den

JUNI 1986

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

**De
KAN
komme
seg ut av
slummen!**

**Hva som kan
gjøres med
krisen i de
indre bykjerner**

**DEN KJERNEFYSISKE
KLUBB:
HVORFOR NESTEN
HVEM SOM HELST
KAN BLI MED!**

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspris, men utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tjenester og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag mottas med takk. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkomne som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: Norge: Postgiro 2296978; bankgiro 7082.05.12624; Sverige: Postgiro 980730-6; Danmark: Den danske Bank, konto 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGGGER:

HERBERT W. ARMSTRONG (1892-1986)

UTGIVER:

JOSEPH W. TKACH

REDAKTØR:

HERMANN L. HÖH

ANSVARLIG REDAKTØR:

DEXTER H. FAULKNER

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:

GENE H. HÖGBERG

KUNSTNERISK LEDER:

MONTE WOLVERTON

FASTE MEDARBEIDERE:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHRÖDER, JOHN R. SCHRÖDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMPF

REDAKSJON:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:

DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,
ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,
DAVID HULME, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIP-TKORREKTUR:

PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:

CHERYL EBELING, WERNER JEBENS, DAWNA BORAX,
MARIA STAHL, WENDY STYER, RON TOH,
EILEEN WENDLING

GRAFIKK:

Grafikkredaktør: RANDALL COLE

Stab: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Internasjonal koordinator: KATHE MYERS

FOTOREDAKSJON:

Leder for fototjenester: GREG S. SMITH

Sjef-fotograf: WARREN WATSON

Stab: G. A. BELLUCHE JR.,

CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,

HAL FINCH, ALFRED HENNIG,

ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER

Fotoarkiv: KEVIN BLACKBURN

UTGIVELSE:

Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT

Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS

Produksjonssjef: RON TAYLOR

Internasjonale koordinatører:

GERALD CHAPMAN, BOB MILLER

Opplagsansvarlig: BOYD LEESON

Opplagsassistent: CAROL RIEMEN

Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:

L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:

BRITISK: JOHN ROSS SCHRÖDER

FRANSK: DIBAR APARTIAN

HOLLANDSK: JOHAN WILMS

ITALIENSK: CARN CATHERWOOD

NORSK: ROY ØSTENSEN

SPANSK: DON WALLS

TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:

AUSTRALIA: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGLAND: FRANK BROWN

FILIPPINENE: GUY AMES

FRANKRIKE: SAM KNELLER

LATIN-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NEW ZEALAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY

SVEITS: BERNARD ANDRIST

VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 3 NR. 6

Opplag: 8 130 000

JUNI 1986

ARTIKLER

- 2 Den kjernefysiske klubb:
Nesten hvem som helst kan bli med
- 4 Syv vise menn som søker fred
- 7 Hvorfor gjør ikke Gud noe?
- 9 Tidenes mysterium
Mysteriet menigheten
- 14 Familier uten fedre
- 19 Det er like lett som A S D F
- 20 Hvorfor vitenskapen tviler på Darwin

FASTE SPALTER

- 1 Fra utgiverens penn
- 18 TV- og radio-oversikt for «Morgendagens Verden»
- 27 Nyhetsoversyn
- 29 Brev til redaktøren

FORSIDEBILDET

Ungdom i Harlem-distriktet i New York City gir et speilbilde av storbykjernens uensartede befolkning verden over. Fattigdom og en begrenset interesse for utdanning hos foreldrene utgjør en nesten uoverstigelig barriere for mange ungdommer. Dette nummeret forklarer hva som må til for å rive denne barrieren ned.

FORSIDEBILDE: JIM POZARIK — LIAISON

Den Enkle Sannhet blir også utgitt på engelsk, fransk, hollandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1986 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av Den Enkle Sannhet:

Engelsk: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood,

Herts, England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811

Fransk: La Pure Vérité, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX

14, Frankrike. Tlf. 01-33-26084

Hollandsk: De Echte Waarheid, Ambassador College,

Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf.

034-0239922

Italiensk: La Pura Verità, Castella Postale 10349, I-00144

Roma EUR, Italia

Spansk: La Pura Verdad, Apartado Postal 1230, Madrid 9,

Spania

Tysk: Klar & Wahr, Ambassador College, Postfach 1129,

D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland Tlf. 0228-218061

Andre kontoradresser for Den Enkle Sannhet:

USA: 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavsoyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal

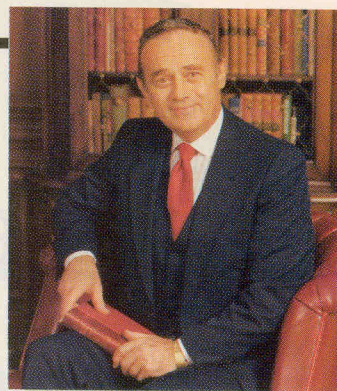
5-595, 06500 México D.F., Mexico

Vestindiske øyer: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico

00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

FRA UTGIVERENS PENN

«Et storbybarn»

Jeg satte overhodet ikke pris på det!

Det var søndag ettermiddag i Chicago og tid for baseball, og alle mine venner ventet at jeg ville spille ball. Men min far hadde andre ideer. Søndag ettermiddag skulle hele familien lytte på John Charles Thomas' symfonitime.

Min far var musiker selv også, og han mente det ville være godt for familien å oppleve kvalitets-musikk. Operatimen gav en slik anledning. Ingen unnskyldninger ble godtatt. Jeg likte det ikke og lengtet etter å komme ut og spille ball.

Jeg begynte å mislike autoritet. «Jeg skal vise ham!» sa jeg til slutt til meg selv. Så selv om jeg ikke var gammel nok, rømte jeg hjemmefra og vervet meg i den amerikanske marine. Men til min store forlegenhet måtte min far gi sin tillatelse for at jeg kunne forbli i marinen.

Jeg oppdaget at jeg hadde byttet ut en autoritet med en annen. Likevel klynget jeg meg desperat til troen på at jeg hadde gjort rett da jeg forsøkte å flykte fra min fars engasjement i mine «personlige saker».

Senere skulle jeg begynne å innse at hvis det ikke hadde vært for min far, ville mitt liv ha fulgt en helt annen bane. Han gav den styrke, stabilitet og de retningslinjer som en ung mann *trenger* for å ha fremgang.

Når jeg ser på tilstandene i dagens vestlige samfunn, fylles jeg av sorg over den ungdom den

produserer. Det synes å være et korstog *mot* familien — selve byggestenen i ethvert fremgangsrikt samfunn.

Det finnes en levende og aktiv djevel. Han er menneskets og Guds motstander og fiende. Han har inngitt sin levemåte som består av egoisme, grådighet og hat, inn i en forført menneskehet. En skilsmisseandel som fyker i været og leder til enforeldre-familier, rettsaker om foreldreretten, knuste drømmer, håp, ambisjoner og liv, ødelegger fars- og morsrollen. Løssluppen sex, som blir forherliget av media i all slags underholdning, produserer de triste fruktene av barn som er forutbestemt til å vokse opp under overoppsyn av uerfarne mødre som selv bare er barn, uten far i det hele tatt. (Les artikkelen «Familier uten fedre» i dette nummeret.)

Men det finnes en løsning! Det finnes en Gud i himmelen som har gitt menneskeheten et livsmønster som han har åpenbaret i sitt ord Den hellige skrift. Dette livsmønsteret er i hovedsak forkastet av menneskeheten. Men det fungerer! Det produserer alle gode og rette resultater i livet til dem som følger det. Herbert W. Armstrong omtalte ofte Bibelen som «Guds håndbok» for menneskeheten, noe den nettopp er!

Gud pålegger den forvillede menneskehet til å forlate sine egne ideer, veier og metoder til å løse problemer, og isteden til å lytte til Guds retningslinjer og gjøre noe med det.

Umulig? Slett ikke. Ikke om man er villig til å legge til side fordommer, forutinnfattede ideer og forestillinger og falske antagelser om Gud og Bibelen. Dessverre er folk flest ikke villige til å gjøre dette. Utopia er ikke umulig. Det er virkelig sant, varig lykke og et herlig, rikt liv er ikke umulig. Ei heller er verdensfred umulig. *Faktisk er den på vei!*

Hver måned peker *Den Enkle Sannhet* ut veien til denne kommende verden av i morgen, som vil være basert på Guds åndelige lov og den herliggjorte Jesu Kristi kommende styre over alle folkeslag.

Joseph W. Tkach

Den kjernefysiske klubb: Nesten hvem som helst kan bli med

av Ronald S. Toth

Verdens oppmerksomhet har konsentrert seg om USAs og Sovjetunionens kjernefysiske kapasitet.

Relativt få ser på den potensielle kjernefysiske kapasitet som andre, mindre makter har. Storbritannia, Frankrike, Folkerepublikken Kina og, i mindre grad, India er alle medlem av den kjernefysiske «klubb».

Men de dager er forbi da disse seks makter alene har vært i stand til å utvikle kjernefysiske våpen.

Hvorfor spredning?

Den grunnleggende teori i forbindelse med kjernefysiske bomber er allment kjent. Men man trenger mer enn informasjon for å lage en bombe. Det kreves utdannede atomforskere og beriket uran til å lage spaltbart materiale.

Vestlige nasjoner har med glede forsynt land uten kjernekraft med reaktorer og sørget for skoler for å utdanne forskere.

USA, Frankrike og Vest-Tyskland har generelt konkurrert om å selge kjernefysisk teknologi — for fredelige formål — til nesten hvilket som helst land. Hvis f.eks.

USA ikke ville selge til Brasil, var Vest-Tyskland mer enn villig.

Før Carter-administrasjonen hadde ikke Vestens kjernefysiske teknologi tilstrekkelige sikkerhetstiltak for å sikre at spaltbart materiale ikke ble avledet til hemmelig fremstilling av våpen.

I motsetning har den forsiktige Sovjetunionen hatt streng kontroll i årevis. Intet land som handler med Sovjet kan avlede spaltbart materiale til å fremstille våpen. Det er grunnen til at landene vender seg til Vesten når de ønsker tilgang til råstoffer til bruk for å produsere hemmelige våpen.

I dag står vi derfor overfor et spekter av mindre nasjoner som ikke direkte er engasjert i kampen mellom Øst og Vest, som er nær ved å få kjernefysisk kapasitet.

Pakistan nærmer seg nå den kjernefysiske terskel.

Argentina og Brasil — tradisjonelle rivaler om å være hovedlandet i Syd-Amerika — er engasjert i et kvasi-kjernefysisk kappløp.

Det går rykter om at Israel og Syd-Afrika har kjernevåpen til sin disposisjon.

Ekspertene er bekymret over Syd-Koreas og Taiwans fremtid. Begge vil kunne søke kjernevåpen til sitt forsvar.

Irak forpurret

Irak arbeidet hårdt for å skaffe seg kjernekapasitet. Etter å ha blitt

avvist av Sovjetunionen, vendte Irak seg til Vesten. Frankrike solgte dem kunnskap, utstyr og beriket uran til å lage en «fredelig» kjernefysisk kraftstasjon, Brennstoffet og reaktorens kapasitet gikk langt utover Iraks behov. Reaktorens design egnet seg godt for fabrikasjon av kjernevåpen.

Flere og flere eksperter kom til den oppfatning at hvis reaktoren ble startet, ville det gi Irak muligheter til å lage bomben. Irak hevdet imidlertid at reaktoren var for fredelige formål.

Israel avgjorde imidlertid saken. I juni 1981 ble reaktoren bombet av israelske USA-bygde F16-bombefly, noe som ødela reaktoren og forpurret Iraks kjernefysiske planer. Frankrike har i prinsippet sagt seg villig til å hjelpe til å bygge den opp igjen, men saken er gjenstand for forlengede forhandlinger.

Ledere sukket lettet for seg selv etter angrepet, selv om de offentlig fordømte det.

Libya har prøvd nesten alt for å få kjernefysisk kapasitet. De har forsøkt å kjøpe kjernevåpen fra Kina, og de har hjulpet til å finansiere Pakistans kjerneprogram i håp om at de skal få en bombe fra Pakistan. De har sin egen lille kjernefysiske enhet bygd under avtale med Sovjetunionen. Men Sovjet holder den under streng kontroll og hindrer enhver avledning

av spaltbart materiale til våpenproduksjon. Så lang er Libyas planer blitt forpurret.

Mer skremmende er tanken på en kjernefysisk bevæpnet terroristgruppe som kan true en by — eller flere byer. Vil en terroristgruppe om en ti års tid komme til å utløse en selvmordsaksjon? Hvor lenge kan man forhindre at radikale land får kjernevåpen?

Er en atomkrig på vei?

Dagens nasjoner som har kjernevåpen, har én ting til felles til tross for politiske motsetninger: ledere som er ved sine fulle fem. Ledere fra Moskva til Paris, fra London til Washington og videre til Beijing, er alle klar over den fullstendige ødeleggelse en atomkrig vil medføre. De vil ikke være raske til å trykke på knappen eller tillate at en atomkrig begynner ved et politisk uhell.

I motsetning til denne kjensgjerning står erklæringen fra en forsvarsrepresentant for et radikalt land i Midtøsten: «Vi... har tilstrekkelig mot til å trykke på knappen.» Heldigvis har ikke vedkommende makt kjernevåpen i sitt arsenal.

De to supermaktene fortsette å bygge sine lagre «litt større» for bedre å forsvare seg mot mulige angrep. Men én ting er sikker: Bibelprofetiene åpenbarer at ingen større krig vil bli utkjempet utelukkende mellom USA og Sovjet. Det betyr ikke at USA og Sovjetunionen ikke vil bli engasjert i mindre konflikter. Men det er ikke forutsagt noen 3. verdenskrig mellom de to supermaktene i profetiene.

Men bibelprofetiene åpenbarer at en atomkrig er på vei, utløst av en rekke uventede begivenheter som involverer et nytt Europa og Midtøsten.

Du kan lese om dette i de siste versene av Daniel 11.

Profeten Joel skriver også om vår tid: «Rop dette ut blant hedningefolkene, rust eder til en hellig krig... Sni eders hakker om til sverd og eders vingårdskniver til

spyd! Den veke si: Jeg er en helt!» (Joel 3:14–15.)

Forestill deg et mindre land med ustabile ledere bevæpnet med kjernevåpen, som forsøker å avgjøre en nasjonal feide, kanskje på Den koreanske halvøy, Persiagolfen eller i Nord-Afrika, for bare å nevne noen få.

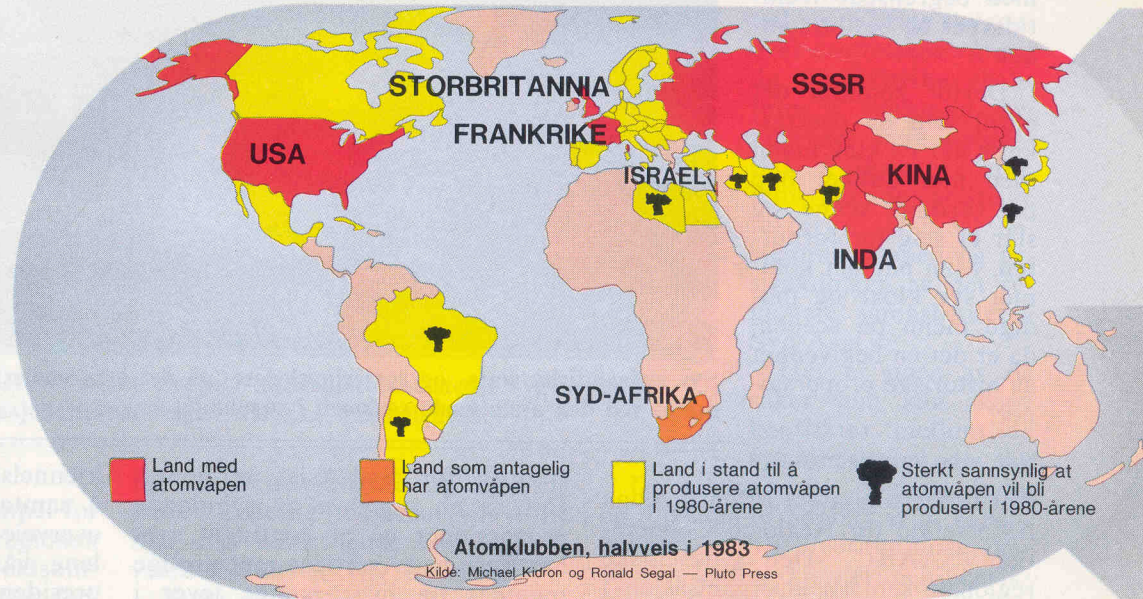
Den profeterte tid da visse svake land vil inngå en politisk union og føle seg som helter fordi de innehar kjernevåpen, undrar seg enhver beskrivelse. «Hvor I så bor, skal byene ødelegges» (Esek. 6:6). Etter at bombene faller, «skal det være så stor en trengsel som ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke skal bli» (Matt. 24:21).

For over 1900 år siden forutsa den største nyhetsformidler verden noen gang har kjent, disse forholdene. Han visste at menneskene ville lage de destruktive kreftene som nå truer deg og meg. Denne nyhetsformidleren — Jesus Kristus — forutsa: «Og ble ikke de dager forkortet, da ble intet kjød frelst [ville intet menneske overleve; se *Studiebibelen*]» (Matt. 24:22).

tetgjøre alt menneske- og dyreliv på jorden ved å sende Jesus Kristus for å opprette fred mellom landene (Åp. 19:11–21).

For et paradoks! Gud vil måtte tvinge menneskene til å leve på den måten som gir fred og lykke!

For en verden det vil bli! Våpen vil bli ødelagt eller omstøpt til verktøy for fred. «Og det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står [Guds styre], være grunnfestet på toppen av fjellene [over de store nasjonene], og høyt hevet over alle høyder [de små nasjoner], og alle hedningefolk skal strømme til det. Og mange folkeslag skal gå avsted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi ferdes på han stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Og han skal dømme mellom hedningefolkene [avgjøre deres konflikter], og stifte rett for mange folkeslag, og de skal svi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver; et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet,

Det vil bli verdensfred!

Men det er håp. Ifølge bibelprofetiene er ikke menneskeheten dømt til å utslette seg selv i en kjernefysisk ildkule. Gud vil gripe inn i menneskenes liv. Jesus kom med de gode nyhetene om at Gud vil hindre menneskeheten fra å tilin-

og de skal ikke mer lære å føre krig» (Jes. 2:2–4).

Morgendagens verden — det utopiske paradiset som vi kunngjør i *Den Enkle Sannhet* — vil bli innledet før denne generasjon tar slutt. Og du kan få en del i den verden hvis du lærer å leve på den måten nå og lærer å styre deg selv! □

Syv vise menn som søker fred

av Keith W. Stumpf og Leon Sexton

Hvorfor hendte det noe nylig av historisk interesse, uten at den vestlige pressen brydde seg noe særlig om det?

Klaskap har vært en sjelden vare opp gjennom historien.

«Jeg finner dog ikke noen vismann blant eder,» klaget patriarken Job for mer enn 3000 år siden (Job 17:10). «Men visdommen — hvor skal den finnes? Og hvor har forstanden sin bolig?» spurte han (28:12).

Beklageligvis er dagens ledere ofte menn med begrensede fremtidsvyer og beslutsomhet.

Derfor kommer det alltid som en overraskelse når *en* klok mann med mot dukker opp på verdens scene og slår et slag for fornuften. Men når det kommer syv kloke og modige menn på scenen, da er det en begivenhet av historiske proporsjoner!

Når vise menn møtes

Det første toppmøte i South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC, «Den sydasiatiske regionale samarbeidsorganisasjon») var en slik anledning, hvor syv nasjoner møttes. Toppmøtet ble holdt i Dhaka i Bangladesh i desember i fjor. Dette var i seg selv en historisk begivenhet.

For første gang i Syd-Asias historie bragte SAARC-konferansen sammen lederne fra Bangladesh, Bhutan, India, Maldivene, Nepal, Pakistan og Sri Lanka. Sammen

representerte disse syv lederne mer enn *en milliard mennesker* — mer enn en femtedel av hele menneskeheten, og mange av de fattigste land på jorden.

Deres mål var: å fremme gjensidig assistanse mellom medlemmene på økonomiske, kulturelle, tekniske og vitenskapelige områder i den felles hensikt å oppnå en bedre

slike dybder av fattigdom og menneskelig elendighet som i Asia, på samme tid som det finnes umåtelige fysiske, og frem for alt menneskelige, ressurser,» uttalte Bangladesh' president, generallojtnant Hussein Muhammed Ershad, vert og ordfører for toppmøtet. Disse myldrende millionene i Syd-Asia lever på bare tre prosent av jordens landareal. De har en per capita inntekt på mindre enn *en tiendedel* av verdensgjennomsnittet.

Nå har syv ledere — i et hittil ukjent uttrykk for solidaritet og brorskap — hatt klaskap til å se en vei ut av sin regionale fattigdom. De hadde mot til å sette tilside sine historiske tradisjoner med konflikter og sette seg ned sammen og med håp og optimisme utarbeide en strategi for fred og samarbeid.

«I dag er vi samlet som en familie i aner-

kjennelse av denne brorskapen for å samtale om vårt felles mål og overveie felles tiltak for å nå målene våre,» erklarte Sri Lankas president Junius R. Jayewardene i sin tale ved toppkonferansens åpningsmøte.

I Dhaka ble lederne enige om tallrike samarbeidsområder: fra jordbruk, utviklings- og befolkningsplanlegging til vitenskap og teknologi, transport og telekommunikasjoner. For tiden er det ikke planen at dette regionale forum skal ha noen militær eller politisk

Syv sydasiatiske stats- og regjeringsledere (på det øvre podiet) møtes ved den avsluttende sesjonen i toppmøtet.

fremtid for Syd-Asias millioner. Det er en oppgave av svimlende proporsjoner på et kontinent som har vært en av verdens mer urolige regioner og hvor mange lever i trykkende fattigdom.

Stort gjennombrudd

Sett i sammenheng med regionens stormfulle fortid er Dhaka-toppmøtet et stort gjennombrudd. Det faktum at de syv lederne kunne sette seg ned sammen, er i seg selv en betydelig prestasjon.

«Ikke i noen u-land finnes det

rolle, men at den skal utradere fattigdom, sult og analfabetisme.

De syv lederne — to konger, to generaler, to valgte presidenter og en statsminister — erklærte at en «ny morgen» hadde kommet til i deres urolige område. De uttrykte håp om at «et nytt Syd-Asia» skulle komme etter toppmøtet, og at det ville bli begynnelsen til en æra med vennskap, samarbeid og forståelse i regionen.

«Vi er syv brødre i dag,» erklærte president Ershad på den avsluttende samlingen. I et dikt skrevet for anledningen kalte Bangladesh' leder det nye Syd-Asia for «et håpets sone». Kong Birendra av Nepal kalte toppmøtet «et vendepunkt i våre forhold». Pakistans president, general Zia ul-Haq, benevnet samlingen som epokegjørende og et «enormt bidrag til den menneskelige sivilisasjons fremmarsj».

Når i den nyere tids historie, i denne ustabile og konfliktfylte verden, har vi hørt slike glade, optimistiske ord?

De formelle og uformelle møtene mellom disse syv lederne ble karakterisert av varme, entusiasme og forståelse. De fjernet noe av den langvarige regionale mistro. De oppviste en ekte ånd av vennskap og godvilje, og en dyp beslutsomhet for å heve levevilkårene for folkene sine i de fattige og ustabile områdene. Dette til tross for tilsynelatende uoverstigelige hindringer.

I sannhet, her er et eksempel for hele verden. Hvis denne regionen med sine tendenser til voldsomheter — med sine historiske forskjeller i rase, kultur, religion og språk — kan ta skritt i retning av å hele de splittelser og forskjeller som har holdt dem adskilt i nesten 40 år, så burde andre områder bli inspirert til å følge deres eksempel i det gode naboskaps ånd.

Dog, sørgelig nok, fikk SAARC svært liten dekning av verdenspressen. SAARC ble stort sett avfeiet

som en «fattigmannsklubb» med tvilsomme utsikter til å lykkes. Industrilandene nekter å tro at de kan lære noe av verdi fra utviklingslandene, ser det ut til.

Enorme vanskeligheter

Målene og håpene uttrykt av de syv Sydasia-lederne viser mot og fremsynthet.

SAARC er en konkret manifestasjon av deres felles klokskap og deres beslutsomhet om å samarbeide regionalt. Som et svar på behovene til folkene sine har de skapt et instrument for fred og samarbeid, til tross for økonomiske ulikheter og forskjeller i strategiske oppfatninger.

Men det vil bli en stor utfordring å omsette ord til handling.

Vil SAARC lykkes i å fremskynde en varig stabilitet i Syd-Asia?

SAARC-landene har skapt en begynnelse, men det er langt igjen. Utfordringene regionen står over-

i størrelse, ressurser og utviklingsnivå.»

Verdenspressen var snar nok til å peke på at det var mange uløste politiske spørsmål som med hensikt var utelatt fra diskusjonene på Dhaka-toppmøtet. Det var følsomme spørsmål som kunne true med å ødelegge alt som var påbegynt der. For å sikre en god start på SAARC forbød grunnreglene for toppmøtet uttrykkelig at man diskuterte kontroversielle spørsmål mellom de enkelte landene innen toppmøtets formelle rammer. Utenfor den formelle dagsorden ble imidlertid noen av disse spørsmålene berørt i private møter direkte mellom to og to land, sies det.

Alle er enige om at det er politikken både innenriks og utenriks som vil spille en avgjørende rolle for fremtiden i regionen.

Kong Wangchuck erkjente dette da han sa: «Det er kanskje ikke mulig, ei heller ønskelig, å begrense diskusjonene i møtene våre til saker av upolitisk karakter. Det politiske klimaet i regionen vår vil uten tvil kaste lange skygger over drøftelsene våre. I de geopolitiske realiteter i regionen vår ville det være urealistisk å ignorere den femtredende politiske faktor... Den vil bestemme formen og utstrekningen av det regionale samarbeidet i Syd-Asia.»

Her er noen av de saker som kan skape konflikter mellom de syv nasjonene:

De tradisjonelle rivalene India og Pakistan er opptatt av et våpenkappløp og har alvorlige mistanker til den andres kjernevåpen-hensikter. India beskylder også Pakistan for å gi ly til og trene Sikh-terrorister som slåss mot indiske tropper i den nordlige indiske staten Punjab. (Pakistan har benektet denne anklagen.) Et annet kontroversielt punkt mellom New Dehli og Islamabad er den lenge omdiskuterte staten Kashmir. Det var dette som startet den første krigen mellom de to landene i 1948.

Det historiske Sydasia-toppmøtet fant sted i bygningen for nasjonalforsamlingen i Dhaka i Bangladesh.

for er både tallrike og enormt store. Lederne i Dhaka var fullt klar over hindringene som ligger i veien for en virkelig forening.

Kong Jigme Singye Wangchuck fra det lille budhistiske fjellriket Bhutan, sa: «Når vi nå er sammen her, vil vi de neste to dagene påbegynne en prosess for å skape et klima for fred og samarbeide i vår region basert på gjensidig forståelse, godvilje og tillit. Denne prosessen vil ikke være lett, tatt i betraktning våre politiske og strategiske forskjeller og ulikheter

Lengre syd anklager Sri Lanka India for å gi ly til Tamil-separatister som kjemper for en uavhengig stat i øyriket. I øst er Bangladesh og India uenige om delingen av elvevannet i grensestraktene. Mange slike bryssomme politiske spørsmål lurar like under overflaten og truer de harmoniske forbindelsene.

Presiden Jayewardene advarte den nye regionale gruppen om at de ville møte stormer og kanskje mytteri i dagene som kommer. «[SARC-]skipet vil komme til å seile i farlig farvann,» advarte han.

Indias statsminister Rajiv Gandhi bemerket at det også er *ytre* krefter som ikke ønsker at SAARC skal lykkes. «Det er et av livets fakta at andre makter historisk har spilt på splittelse mellom oss,» sa han med hentydning til regionens sårbarhet overfor andre mektigere lands manøvre. Kong Birendra snakket også om regionens historiske erfaring av «ytre aggresjon og brutale hendelser forårsaket av griskhet og inspirert av hasvesyke.»

Kan landene i Syd-Asia holde seg utenfor stormaktenes rivalisering? Eller vil de falle som bytte for andre lands planer og bli trukket inn i den virvlende malstrøm av internasjonalt kaos i de nærmeste år, slik det er forutsagt av de gamle profeter?

For øyeblikket ser det ut til at SAARC har greid å senke spenningen i regionen noe. En uke etter toppmøtet lovet India og Pakistan å ikke angripe hverandres kjerneinstallasjoner. Dette var en betydelig utvikling som er forventet å ha betydning for forholdene i hele regionen.

Men vil denne trenden fortsette?

Felles besluttsomhet

De syv har gjort en beskjeden begynnelse. Starten på det regionale samarbeidet representerer en positiv begynnelse for subkontinentet etter 40 år med mistenksomhet og kriger. Det er ingen liten bedrift.

Opprettelsen av SAARC har krevet mot og fremsynthet av de sydasiatiske lederne. De har lov til å være stolte av sitt verk.

Denne verdens ledere har et viktig ansvar for å skape et klima for samarbeid og harmoni mellom lan-

dene. Likevel viser historien at mens kloke ledere kan forstå veien til bedre forhold, så blir det ikke alltid tatt hensyn til deres visdom. Deres vei blir ikke alltid fulgt. Klokskap behøver en *kollektiv vilje* for å ha mening. Store ideer i fremsynte menns tanker har lite for seg dersom det ikke blir et felles anliggende for alle. Alt avhenger av kvaliteten i den felles besluttsomhet hos menneskene.

Menneskenes 6000-årige sivilisasjons historie er ikke mye tillitsvekkende. Intet land i hele historien har noensinne oppnådd varig fred og velstand. Tross de beste intensjoner til mennesker som ønsker fred og godvilje har alle samfunn på et eller annet punkt sviktet!

Årsak og virkning

«SAARC er veien til fred og velstand,» erklærte en veggplakat for toppmøtet. Dog erklærer både historien og Bibelen samstemmig at «Fredens vei *kjenner de ikke*» (Jes. 59:8.)

Hvorfor må det være slik?

Hver virkning har en *årsak*. Det er en *årsak* til alle denne verdens onder. Og det er en årsak — en vei — til fred, lykke og overflod.

De syv sydasiatiske lederne har nærmet seg veien som må tas dersom det skal bli noe av en meningsfull fremgang i deres region. Det er samarbeidets og den gjensidige assistansens vei, det gode naboskaps vei.

Men hvordan skal de sette denne samarbeidsvisjonen ut i praksis? I denne verden med stadig stigende fysiske og åndelige konflikter, hvordan skal de klare å sørge for at folkene deres vil gå den veien de har foreslått?

Det er spørsmålet. Og til syvende og sist er svaret av åndelig natur, og dette åndelige svaret kjenner de ikke!

Forstå denne grunnleggende sannheten: Mellommenneskelige forhold er hovedsakelig av *åndelig* natur. Verdens problemer har en dypt forankret *åndelig* grunn. Problemene kan ikke løses ved bruk av menneskelig, fysisk og materialistisk kunnskap alene.

Før menneskene kan endre de ytre forhold i sine liv, må de endre de *indre* holdninger i hjerte og sinn. Før de kan samarbeide, må de

ha samarbeidets *innstilling*, som går ut på tjene, gi og ha omsorg for andres velferd i samme grad som for en selv.

Men *hvor* finner vi slike holdninger presentert offentlig? Å diskutere dem offentlig ville virkelig berøre politisk følsomme områder.

Verden har ikke fred i dag fordi folk ikke har fred i hjerte og sinn. De lever ikke på den måten som bringer fred. Den måten er *samarbeid* og helhjertet *kjærlig omsorg* for andre. Isteden, både innen og mellom landene, lever menneskene med konkurranse og strid, grådighet, sjalusi og hat, alt basert på filosofien om å få. Og det har ikke bragt annet enn misnøye, ulykke, vold, menneskelig lidelse og krig.

Dette er paradokset som frustrerer til og med de klokeste ledere med de beste hensikter.

I disse tankebaner uttalte kong Birendra på en klok måte: «Verden har aldri i sin skrevne historie hatt slike teknologiske ressurser som i dag for å ta seg av fattigdom og sult i global målestokk. Men den gradvise nedbrytningen av den felles ånd har forverret våre problemer og frustrert våre anstrengelser.»

Resultatet er at vi i dag er på en voldsom kollisjonskurs med fremtiden. Den FÅ-veien som menneskeheten har valgt, sender verden ut i en TOTAL KRISE, nå ved avslutningen av denne tidsalder — en prøvelsens tid «som ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke skal bli» (Mat. 24:21).

Det er på tide vi innser de harde, kalde fakta: Menneskeheten avskåret fra kontakt med den store skaperen Gud, *kan ikke* og *vil ikke* bli kvitt sin tendens til voldsomheter og ødeleggelse. Man mangler viljen og kunnskapen for å løse bekymringene og problemene. Løsningen på menneskehetens problemer — *åndelige* problemer — ligger utenfor dens kompetansesfære. Historiens gang kan ikke gi noen annen konklusjon!

Dog — det er gode nyheter!

Menneskeheten vil få fred når den holder opp å leve på den måten som skaper krig. I lys av dagens globale realiteter synes mulighetene for det å være svært fjern.

(Fortsettes side 26)

Hvorfor gjør ikke Gud noe?

av John Ross Schröder

Har Gud mistet styringen? Folk har øyne å se med. Det er åpenbart at noe er galt.

Intet verdenshjørne har sluppet unna det 20. århundres redsler. Den tredje verden fortsetter å lide under tradisjonelle drepende forhold som hungersnød, sult og pest. Se på Etiopia og andre områder av det sorte Afrika. Seks afrikanske land står på «farelisten» for hungersnød i 1986.

Og glem ikke de deler av verden hvor mennesker blir holdt som slaver av autokratiske politiske systemer. Menneskers naturlige frihet og verdighet — som blir tatt for gitt i den vestlige verden — blir stadig undertvunget av mange diktatoriske regjeringer.

Hvem har skylden?

Hvor vi enn ser, utbasunerer mediene den moderne sivilisasjons kvaler. Uskyldige reisende i

Roma og Wien lider og dør for terroristers hender. Et amerikansk militærfly styrter i Canada. De 248 unge fredsbevarerne fra Sinai som er på vei hjem, omkommer i flammene.

«Man vet ikke hvem man skal gi skylden,» erklærer en overlevende slektning. Blant alle tårene begynner folk å spørre «hvorfors?»

Før eller siden er det noen som bringer Gud inn i bildet. Hvis han er allmechtig, hvorfor griper han da ikke inn og forhindrer disse forferdelige tragediene?

La oss glemme den kanadiske flystyrten et øyeblikk og overveie den mulige årsak til enhver flyulykke. Kan man gi Gud skylden for flygerens feil? Er han ansvarlig når flyselskapet skjærer ned på vedlikeholdet? Har han skylden når foreldede fly blir benyttet? Er det hans skyld når metallet i flyet er nedslitt?

Likevel, hvorfor griper ikke Gud inn og retter på menneskers feil? Hvorfor holder han hendene fra fatet?

Hvorfor gjør ikke Gud noe?

Svaret er: Gud har gjort noe. Mange ganger har han rakt ut hånden til en feilende menneskehet. Gud har gjennom historien tilbudt sin kjærlige hjelp. Men har folk tatt imot hans tilbud?

Eller er Gud konsekvent blitt avvist?

Menneskeheten som helhet har ikke ønsket at Skaperen skulle «blande seg inn i» deres liv. Han har ikke fått lov til å ha overoppsyn med deres liv.

Jesus gråt: «Jerusalem! Jerusalem! du som slår ihjel profetene og stener dem som er sendt til deg! *hvor ofte jeg ville samle dine barn, likesom en høne samler sine kyllinger under sine vinger! Og I ville ikke*» (Luk. 13:34). Her symboliserer Jerusalem hele menneskehetens tilstand. Mennesker ønsker ikke Guds «forstyrrende» beskyttelse — ikke egentlig! Og hvis vi mener vi gjør det, må det skje på våre betingelser. Menneskeheten har aldri vært villig til å akseptere Guds betingelser.

Universet styres av lover. Guds naturlige og åndelige lover er en av livets kjengjæringer. Brytes de, resulterer det i forferdelige straffer. Men mennesket vil heller høste konsekvensene enn å underkaste seg Guds vei. Derav det 20. århundres redsler og overgrep.

Har da Gud oppgitt menneskeheten? Har han frasagt seg ethvert ansvar for våre problemer og overlatt oss til oss selv? Eller har han fremdeles styringen over menneskets skjebne?

Gud i tiden

Sannheten er: Gud kommer til å føre menneskets eksistens til en vellykket avslutning. Til slutt vil han hjelpe oss å løse alle våre problemer.

Han er fullt ut klar over vår evne til å ta beslutninger. Han skapte oss med denne evnen. Vi kan velge. Vi må velge mellom godt og ondt.

Vi er ansett verdige til ansvar. Siden vi er valgt ut for å leve, må vi selv lære å velge klokt. Vi må oppleve og være vitne til dårskapen ved å velge uklokt. Dette er å bygge opp karakter. Dette krever tid.

Gud gjør selv tingene til rett tid. For omkring 2000 år siden tok han

et avgjørende skritt i menneskehetens historie. Apostelen Paulus beskrev det i sitt brev til de kristne som levde i Galatia: «Men *da tidens fylde kom*, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven» (Gal. 4:4).

Legg merke til uttrykket «tidens fylde». Forskjellige bibeloversettelser får meningen tydeligere frem. Nynorsk oversettelse av 1978 har: «Men då tida var komen, sende Gud Son sin...» I det svenske nytestamente av 1981 heter det: «Men när tiden var inne sände Gud sin son...»

Alt det som hadde foregått tidligere, var nødvendig forberedelse. Det var gått minst 300 år siden den siste boken i den hebraiske bibel var skrevet. Nå var tiden for Messias kommet fullt og helt.

På dette spesielle tidspunktet i historien hadde Romerriket herredømmet over den kjente siviliserte verden. Tror du dette var en tilfældighet? Nei, Romerriket gjorde det mulig for apostlene å føre budskapet til hele Middelhavsverdenen og bortenfor. Organisasjon var en av rikets sterke sider.

Gud sendte ikke Jesus på et tidspunkt da det rådet fullstendig anarki. Heller ikke i den mørke middelalder da Guds sanne menighet var tvunget til å gå under jorden. Jesus kom på et tidspunkt da Rom *uten selv å være klar over det* sørget for at evangeliet hadde et redskap for å nå overalt hvor riket var kommet.

Gud er ikke lunefull eller impulsiv. Han handler i overensstemmelse med en plan. Gud har en spilleplan, for å si det på fotballspråket.

Første trinn

Enhver plan som med rette kan kalles en plan, har flere trinn. Guds plan utgjør intet unntak. Den er skissert opp i syv viktige trinn.

Apostelen Paulus beskriver trefende det første trinn i Guds mesterplan. Igjen er tidsfaktoren understreket. Paulus skrev: «For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus *til fastsatt* tid for ugudelige» (Rom. 5:6).

Intet i forbindelse med Kristi offer var en tilfældighet. Mye som hadde hendt i hebreernes historie, ledet frem til denne ene begiven-

heten. Det var det første avgjørende skrittet i en stor mesterplan.

Intet sted i Bibelen beskriver dets utrolige virkning bedre enn Johannes 3:16: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.»

Hvorfor gjør ikke Gud noe? Han har gjort noe! Han ofret sin egen sønn for å løskjøpe hele menneskeheten. Den ene handlingen satte i bevegelse en kjede av begivenheter som til syvende og sist vil løse alle menneskets problemer.

Tidenes mysterium

Apostelen Paulus brukte mye av sin tid i tjeneste for Gud med å tenke på Guds store mesterplan — en plan med en bestemt tidstabell. Ta Efeserne 1:9–10 som et annet eksempel. Denne gangen oppsummerer apostelen hele planen, hvor han legger vekt på *oversikten* istedenfor et spesielt trinn. Han skriver:

«Idet han [Gud] kunngjorde oss sin viljes hemmelighet etter sitt frie råd, som han fattet hos seg selv om en husholdning *i tidenes fylde*; at han atter ville samle alt til ett i Kristus, både det som er i himlene, og det som er på jorden.» Disse to versene omfatter Guds Rikes komme på jorden.

Ja, i sannhet oppsummerer disse to viktige versene i Efeserne hele Guds plan. De trinnvise detaljene er i det store og hele utelatt, men det store overblikk er umiddelbart synlig. Her er en annen gjengivelse fra 1978-oversettelsen:

«Da han kunngjorde oss sin viljes hemmelighet [gresk: mysterion], den frie beslutning han hadde fattet om å fullføre sin frelsesplan når tiden var inne: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord.»

Hva er dette mysteriet Paulus snakker om? Du bør lese den serien som nå går i *Den Enkle Sannhet* kalt *Tidenes mysterium*. Her blir Guds plan beskrevet i sin helhet — inklusive en detaljert beskrivelse av hvert eneste viktige trinn.

Hvorfor gjør ikke Gud noe? Han gjør noe og han kommer til å gjøre noe! — alt i rette tid. «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid.» □

Mysteriet menigheten

Her følger tiende avsnitt, del to av kapitel 6,
av Herbert W. Armstrongs siste bok, *Tidenes mysterium*.

Så nok en gang, hva og hvorfor er menigheten? Den er Guds unnfangede barn som er utkalt (fra denne verden). Den er Kristi legeme (1. Kor. 12:27; Ef. 1:23). Den er den åndelige organisme som skal bli «Kristi brud» etter sin oppstandelse til udødelighet. Så skal den vies til Kristus! Den er det åndelige tempel som Kristus skal komme til ved sin gjenkomst (Ef. 2:21).

Menigheten kunne ikke bli grunnlagt før Jesus hadde stegget opp og blitt herliggjort (Joh. 7:37-39). Men på en måte hadde Gud begynt å kalle ut noen til å danne grunnvollen i menigheten allerede med Abraham og profetene i Det gamle testamente, kanskje til og med Abel, Enok og Noa (Ef. 2:20).

Umiddelbart etter at Jesus hadde kvalifisert seg ved å beseire Satan, begynte han å kalle sine fremtidige apostler. Sammen med profetene skulle de danne selve grunnvollen i menigheten under Kristus, som er menighetens riktige grunnvoll og overhode (1. Kor. 3:11; Ef. 5:23).

Gjennomsnittspersonen har in-

gen idé om den *veldige, høyeste* overnaturlige prestasjon Den Allmektige Gud har påtatt seg gjennom til slutt å reproducere i milliarder av åndelige GUDDOMMELIGE VESENER! Eller om de mangesidige utviklingsstadiene som var nødvendige for dette høydepunktet av alle gudommelige bedrifter!

Guds plan: Et steg ad gangen

Gud kunne ikke skynde seg. Det trengtes en hovedplan som måtte gå trinnvist frem. Det trengtes tålmodighet og en aldri vaklende besluttsomhet fra den gudommelige Skaper.

Opp gjennom årene fra Abraham til Kristus har Gud kalt ut av Satans verden unnfangede og forberedte profeter som den første forberedende medgrunnvoll til Guds menighet. Jesus selv er hovedgrunnvollen.

Under sitt 3½-årige jordiske virke kalte Jesus ut og valgte og lærte han opp sine 12 opprinnelige apostler til å begynne med den andre medgrunnvollen.

Under sitt virke på jorden som menneske kunngjorde Jesus offentlig Guds fremtidige kongerike. Han lærte opp og trente sine apostler etter hvert som han gikk frem.

Men han kalte ikke tilhørerskaren til felse. Han snakket ofte til dem i lignelser. Og hvorfor i lignelser? For å dekke, skjule, meningen

(Matt. 13:10-17) som det ble gitt hans utvalgte apostler å forstå. Det var en meget viktig grunn til at Guds trinnvise plan foreløpig ikke gikk ut på å frelse verden. Gud kalte først menigheten til omvendelse og forvandling til konger og prester (Åp. 5:10) under Jesus *når* han kommer for å frelse verden. Som en følge av dette ble meget av sannheten åpenbart for menigheten som ble trenet i å hjelpe Kristus å frelse verden. Men tiden hadde ennå ikke kommet til å avsløre disse sannhetene til verden. Likevel lærer denne verdens kirker det diametralt motsatte av denne sannheten.

Fullførelsen av Jesu jordiske gjerning

Da Jesu jordiske gjerning var over, hadde han fullført forberedelsene til stiftelsen av sin menighet. Han hadde fullført det arbeidet han var kommet for å gjøre som menneske. Deretter gav han sitt liv på korset. Han tok på seg vår menneskelige skyld for våre synder.

Men forstå at Kristus *ikke* tok på seg Satans hovedskyld i all menneskelig synd. Satan vil fortsette å betale sin egen straff i all evighet!

Grunnvollen for Guds menighet var lagt. Kristus selv er dens overhode og hjørnestein — hovedgrunnvollen. Apostlene og profetene utgjør resten av grunnvollen.

Apostlene «slet i bisselet» for å KOMME I GANG — å gå ut og forkynde evangeliet. Men Gud har viselig vært tilbakeholden og med tålmodighet tatt et korrekt skritt ad gangen. Så Jesus råla disiplene om å VENTE! I Lukas 24:49 påla han: «I skal bli i byen inntil I blir ikledd kraft fra det høye.»

Ti dager senere kom den årlige pinsedagen, som opprinnelig ble kalt førstegrødens dag (4. Mos. 28:26).

Den dagen kom Den Hellige Ånd! Den dagen ble menigheten grunnlagt!

Den dagen symboliserer selve førstegrøden for Guds Rike. Guds høytidsdager billedliggjør Guds åndelige høst. Den absolutt første del av Guds åndelige høst av mennesker som til slutt skal fødes av Gud, bli gjort til guddommelige vesener — er MENIGHETEN! Dette er grunnen til at endog de som skal bli født inn i Guds Rike ved Kristi tilbakekomst, helt tilbake til oldtidens profeter, er en del av Guds menighet. Selv profetene i gammeltestamentlig tid er en del av menighetens grunnvoll (Ef. 2:19–21).

Alle — profeter, apostler og brødre med Den Hellige Ånd i menigheten — skal gjenoppreises og/eller forvandles til udødelighet ved Kristi komme i makt og ære!

Således skal HELE MENIGHETEN utgjøre de alle *første* av alle mennesker som til slutt skal bli FØDT PÅ NY inn i Guds Rike. De skal bli guddommelige vesener!

Hvor forført (Åp. 12:9) er ikke alle de blitt som tror de allerede er «født på ny». Leseren burde be om vårt gratis hefte *Hva menes med «født på ny»?*

Frelse bare for noen ganske få

Før vi fortsetter må vi forstå hvorfor bare ytterst FÅ hittil er blitt kalt til frelse — hvorfor verden som helhet er blitt avskåret fra Gud — hvorfor verden ennå ikke er blitt dømt — hvorfor den hverken er «frelst» eller «fortapt».

Medmindre eller *inntil* en sønn av Adam kvalifiserte seg der Adam feilet, inntil han overvant og beseiret Satan, sonet straffen for menneskenes synder og frigjorde verden fra Satan — kunne ingen gjenopprette Guds styre, og ingen kunne gis evig guddommelig liv!

I samsvar med den store mesterplan for utformingen av Guds hensikt, nemlig å reproducere seg selv, måtte det «Ordet» som eksisterte i seg selv, bli født av menneskelig kjøtt og blod som en Adams sønn. Men denne planen fordret også at han skulle fødes som GUDS enbårne Sønn!

Denne Messias, og han alene, ville være i stand til å overvinne og beseire Satan. Bare han ville være kvalifisert til å overta for Satan på JORDENS TRONE! Bare gjennom ham kunne Adams etterkommere forsones med Gud, motta Guds Ånd, bli Guds barn — bli guddommelige vesener som Gud endelig skulle reproducere seg gjennom!

For en ufattelig genial mesterplan for et slikt høyt formål!

Hvor stor er ikke den evige Gud som la denne planen!

Denne vidunderlige Guds plan fordret derfor *n ø d v e n d i g v i s* at Adams etterkommere i hovedsak ikke ennå blir dømt! Gud lot dem få gjøre som de selv fant for godt — i full visshet om at de automatisk villig og egenrådig ville følge Satans «få»-vei.

I mellomtiden ville de ikke få sin endelige dom, bare «høste som de sådde». De ville leve sitt liv i synd for så å dø, og så ville Gud oppvekke dem fra de døde i en spesiell oppstandelse til dom ved slutten av mesterplanens syv tusen år. Da vil Kristus allerede ha sonet deres synder, Satan vil være fjernet, og Kristus og Guds Rike vil ha gjenopprettet Guds styre over jorden. Så kan de bli kalt til omvendelse, til forsoning med Gud, og av egen fri vilje bli guddommelige vesener!

Det er årsaket til at Gud har holdt verden som helhet avskåret fra seg, slik deres stamfar Adam hadde avskåret seg selv og sin menneskefamilien fra ham.

Hvorfor et mysterium for verden?

Som apostelen Paulus ble inspirert til å skrive i Romerne 11: «For jeg vil ikke, brødre at I skal være uvitende om denne hemmelighet [gresk: mysterion]» (og det er et mysterium for verden) «at forher-

delse» overfor disse mysteriene er kommet over denne verden, selv «de kristne teologene», *inntil* Guds Rike blir etablert for å herske over jorden!

Paulus fortsetter: «For likesom I før var ulydige mot Gud, men nå har fått miskunn ved disses ulydighet, så har også disse nå vært ulydige, for at de også skal få miskunn ved den miskunn som er blitt eder til del; for Gud har overgitt dem alle til ulydighet for at han kunne miskunne seg over dem alle.»

Her roper han så ut i brevet: «O dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige

Gud oppreiste nasjonen Israel, Guds første menighet, gjennom Moses. Denne gamle pakts menighet fikk Guds styreform, men ikke hans Hellige Ånd.

hans dommer er, og hvor usporlige hans veier!» (Rom. 11:25, 30–33.)

Sant nok var det som apostelen her skrev, myntet på Israel, mens jeg har brukt det på hele den menneskehet som ikke er blitt kalt — men det passer sannelig.

Gud kalte Det gamle testaments profeter og forberedte dem. Han har kalt menigheten til å overvinne Satan, og kaller og forbereder den fremdeles, mens de som nå er forblindet, som fortsatt ikke er blitt kalt og er avskåret fra Gud, IKKE har måttet overvinne Satan. Hvorfor?

Hvorfor MENIGHETEN?

For at vi kan kvalifisere oss til å herske med og under Kristus i Guds Rike — slik at *vi* kan berede veien for VERDENS SISTE OG ENDELIGE KALL OG FRELSE!

La meg på dette punkt sitere to avsnitt av Jesu egne ord, som BARE gjelder menigheten:

Han sier til menigheten i dette 20. århundre: «Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg og har seiret og satt meg med min Far på hans

trone» (Åp. 3:21).

Igjen sier han til menigheten: «Og den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over hedningen, og han skal styre dem med jernstav.» (Åp. 2:26–27).

I disse skriftstedene viser Jesus klart hvorfor noen er kalt ut av denne verden og inn i menigheten i vår tid. Ikke fordi han prøver å frelse verden, og vi er endel av verden. Ikke bare så vi kan bli frelst og komme inn i hans rike, men som Jesus også sa i Åpenbaringen 5:10, så vi kan bli konger og prester og herske med og under Kristus når han setter i gang med å bringe frelse til verden.

Menigheten trenger grundig omvendelse

Jeg kan ikke understreke kraftig nok at de som kalles inn i menigheten i dag, ikke blir kalt bare for at de skal bli frelst. Ikke desto mindre, skal de kunne bli konger og prester som virkelige guddommelige vesener som hjelper Kristus med å frelse verden, må de som selv er i menigheten, bli omvendt fra hjertet.

Jeg kan ikke gjøre denne sannheten klar nok. Jeg er frykter at mange, selv innen menigheten, ikke helt ut forstår hva en virkelig omvendelse innebærer.

Omvendelsen skjer i sinnet og i det sinnets sete vi kallet hjertet. Dette ville aldri kunne bli forstått helt ut uten en forståelse av hvordan menneskesinnet egentlig er innrettet, slik det er forklart i kapittel 3. Det kunne aldri bli forstått før kunnskapen om menneskeånden i mennesket og den virkelige sammensetning av menneskesinnet ble åpenbart gjennom Bibelen.

Liksom menneskesinnet er forskjellig fra dyrehjernen fordi den har fått en menneskeånd i tillegg, så er et omvendt menneske forskjellig fra det uomvendte individ fordi det har fått Den Hellige Ånd i tillegg.

Hvor mye større er kapasiteten og ytelsen til menneskesinnet enn dyrehjernen? Denne store forskjellen bør gjøre det klart for oss hvilken voldsom forskjell det er mellom et omvendt sinn ledet av Den Hellige Ånd, og den uomvendte sinn.

Ingen som ikke først av alt har omvendt seg, vil motta Den Hellige Ånd. Det er Gud som gir omvendelse (Apg. 11:18). Den andre betingelsen for å kunne motta Den Hellige Ånd er tro. Det betyr ikke bare at man må tro på Gud og Kristus, men fordi Kristus er Ordet eller Talsmannen for Guds familien, innebærer det at man må tro det han sier.

Omvendelse betyr en forandret sinnsinnstilling. Guddommelig sorg går mye dypere enn vanlig samvittighetsnag. Slik guddommelig sorg fører til virkelig omvendelse. Det innebærer ikke bare anger fra hjertet over fortidens synder, men en fullstendig endring av holdning, sinnsinnstilling og retning og mening med livet. Omvendelse er egentlig mer opptatt av fremtidig livsførsel enn med fortiden. Kristi blod har sonet fortidens synder. Omvendelse er ikke syndebot. Intet du kan gjøre kan gjøre opp for tidligere skyld. Kristi blod har betalt prisen for disse syndene, og renvasket regnskapstavlen.

Et omvendt menneske har et fullstendig forandret eller omvendt sinn. Et omvendt sinn hvor selve Guds sinn er forenet med menneskesinnet. Som Gud sier gjennom apostelen Paulus: «La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus» (Fil. 2:5). Den Hellige Ånd er et sunt sinns ånd, som er et helt forvandlet sinn. Det har gjort helomvending med sine ønsker, formål og hensikter.

Feilen med tradisjonell kristendom

«Frelsen» i det vi kaller tradisjonell kristendom forandrer en ikke egentlig til noen ny og annerledes person. Altfor ofte forteller prester og evangelister folk at bare de har «tatt imot Kristus», «tatt Kristus til seg» eller «gitt sitt hjerte til Herren», da er de frelst. De er allerede «født på ny». Det er som om noen har slått på en magisk bryter, slik at vedkommende umiddelbart etter sin død vil bli skutt opp til himmelen, en død som så mange tror ikke er noen virkelig død tross alt. Gud lærer oss ikke noe slikt i Bibelen. Gud åpenbarer at slik alle dør i Adam, skal de samme «alle» i Kristus vekkes til live ved en oppstandelse fra de døde. I mellomtiden er de døde fullstendig bevisstløse, for-

teller Gud oss.

Gud gav oldtidens Israel kjennskap til hans lov, men de fikk ikke hans ånd. Deres sinn ble ikke omvendt eller forandret. De var fremdeles kjødelige, og det naturlige sinn er fiendtlig innstilt mot Gud (Rom. 8:7). Det forekom ingen omvendelse i det gamle Israel — og ingen frelse. Esekiel 37 viser hvordan folket i det gamle Israel vil motta Guds Ånd ved dommen for den store, hvite trone, om det er villig.

En som har mottatt Den Hellige Ånd og lar seg lede av den, er et nytt menneske. Han eller hun har gjennomgått en fornyelse av sinnet. Før kunnskapen om menneskeånden ble åpenbart, og det ble åpenbart at Guds Ånd kan forene seg med menneskeånden, kunne ikke den sanne frelsen fullt ut forstås. En kristen må vokse og utvikle seg i nåde, åndelig kunnskap og guddommelig karakter.

Hvorfor menigheten først blir kalt

La meg på dette stadium forklare nøyere hvorfor menigheten kalles førstegrøden av Guds frelse. Det er slett ikke noen form for diskriminering mot det overveldende flertall i verden som ennå ikke er kalt til frelse. Tvert om er det i den hensikt å kalle resten av verden til frelse. La meg nok en gang minne om at det er en bestemt orden og rekkefølge i Guds plan for å frelse verden og reproducere seg selv.

Jesus Kristus er den aller første av førstegrøden — den førstefødte av mange brødre (1. Kor. 15:23; Rom. 8:29). Menigheten er blitt kalt til å forvandles, utvikle karakter og endelig bli født som guddommelige vesener ved Kristi gjenkomst, for å være konger og prester under Kristus når han tar fatt på å frelse verden.

På en måte skal derfor menigheten bli frelser sammen med Kristus. I utgangspunktet var det to ting som ble krevet av Kristus for at han skulle kunne frelse verden. For det første var det nødvendig at han, som hadde skapt oss alle, døde for alle og dermed sonet dødsstraffen i vårt sted. Ingen annen enn Jesus Kristus kunne gjøre det.

Men mange vet ikke at vi ikke blir frelst ved Kristi blod. Du kan lese i Romerne 5:10 at vi blir for

likt med Gud Fader ved Kristi død, men vi skal bli frelst ved hans liv — ved oppstandelsen. Mens jeg skriver dette, feirer verden «påskesøndag». I dag sier kirkesamfunnene og evangelistene mye om Kristi oppstandelse, men så å si ingenting om oppstandelsen av alle dem som skal bli frelst, eller om den oppstandelse som vil lede til at menneskene kan bli frelst.

Bare Jesus kunne bringe det sonoffer som ville betale for våre tidligere synder. Men verden må søke frelse gjennom hans liv etter oppstandelsen. Menigheten er Kristi trolovede brud som vil ekte Guds Sønn ved hans gjenkomst, etter at de som er i menigheten er oppstått. Etter at vi har nådd frem til de dødes oppstandelse som Guds Sønnns hustru og medlemmer av Familien Gud, skal vi ikke bare være arvinger og medarvinger med Kristus, men på en måte også være frelsere sammen med ham.

Guds familie skal vokse. Som konger og prester skal menigheten i oppstandelsen bli medherskere under Kristus og være med på å gjenopprette Guds styre over alle nasjoner. Men som prester skal vi også være med ham i arbeidet for å frelse verden.

Hvorfor førstegrøden er nødvendig

Hvorfor var det absolutt nødvendig at menigheten ble kalt ut av verden for å motta frelse i løpet av denne kirketidsalderen, mens resten av verden forble i åndelig mørke og bedrag?

Før Jesus kunne kvalifisere seg til å bli vår Frelser og fremtidige konge, var det nødvendig at han som den annen Adam, gjorde det som den første Adam ikke greide — å overvinne Satan og velge Guds sinn og styre isteden. Hvis menigheten skal herske med og under ham — hvis menigheten skal bli prester såvel som konger og under Kristus hjelpe til å frelse verden, da var det også nødvendig at de i menigheten også kvalifiserer seg ved å motstå og overvinne Satan.

Dette vil ikke bli krevet av det store flertall av andre mennesker når frelsen kommer til dem. Frelsen vil ikke komme til dem før etter at Satan er blitt fjernet. Følgelig var det slett ikke noen diskriminering mot resten av verden

da Jesus sa: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham» (Joh. 6:44). Det var nødvendig at menigheten ble kalt på en tid da hvert enkelt medlem måtte vende seg fra Satan, motstå ham og overvinne ham. Ellers ville vi i menigheten ikke kunne kvalifisere oss til den vidunderlige posisjon som konger og prester i Guds Rike gjennom de tusen år.

Dette forklarer spørsmålet *hvorfor* når det gjelder menigheten — dens store formål.

Er menigheten organisert, og i tilfelle hvordan?

Men hva er menigheten, hvordan er den organisert, og hvordan fungerer den?

Da jeg kom inn blant menighetslemmene i Guds menighet, var lederne opptatt av spørsmål angående menighetens organisasjon. På den tiden, i 1927, var menigheten organisert på basis av halvårlige generalforsamlinger. Hver lokal menighet kunne sende en representant til den halvårlige generalforsamlingen og hadde dermed én stemme ved valg av ledere, avstemninger i lærespørsmål og avgjørelser om menighetens retningslinjer. En lokal menighet kunne bestå av så få som fem medlemmer.

Men omkring 1930 oppstod en splittelse angående menighetens ledelse og organisasjon. Tre år senere var menigheten delt på midten. To av lederne organiserte en ny menighet og forlot hovedkvarteret i Stanberry i Missouri. Isteden etablerte de en nytt hovedkvarter i Salem i West Virginia. De organiserte sin nye kirke etter et system som de feilaktig kalte «bibelsk organisasjon».

Denne nye organisasjonen bestod av tolv menn som ble oppnevnt som *apostler* under navnet «de tolv». Syv menn ble utpekt til menighetstjenere, og deres formann var kasserer og stelte med finansene. Så kom «de sytti» — 70 ledende eldste. Dette var kopiert fra judaismens Synedrion, det høye råd. Men det fantes ikke mange nok ordinerte prester i menigheten til at rådet kunne bestå av flere en halvparten av «de sytti».

Den romersk-katolske kirke er organisert som et hierarki med

paven som høyeste autoritet, der nest et kollegium av kardinaler og en *kurie* i Vatikanet med erkebispeder, biskoper og prester.

Den presbyterianske kirke er organisert med presbytere eller prester i ledelsen. Den kongregasjonalistiske kirke overlater den øverste ledelse til menigheten («kongregasjonen») — «et styre godkjent av dem som blir styrt».

Slik fortsetter det. Denne verdens kirkesamfunn er organisert i samsvar med mønstre som er lagt opp av mennesker. Men Bibelen gir tydelige direktiver når det gjelder menighetens ledelse. Jesus Kristus er menighetens overhode. Guds styreform er faktisk hierarkisk, og Gud Fader står over Kristus som den eneste lovgiver og absolutte autoritet.

I 1. Korinter 2 forklarer Gud hvordan han har fastsatt sin kirkes ledelse, administrasjon, stillinger og funksjoner.

«Men om de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke at I skal være uvitende... Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme; og det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme; og det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle... Alt dette virker den ene og samme Ånd, idet han utdeler til hver især etter som han vil. For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer, om de enn er mange, dog er ett legeme, således er det også med Kristus; for vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, enten vi er treller eller frie...» (1. Kor. 12:1, 4–6, 11–13).

En menighet med én ledelse

Legg spesielt merke til at det bare er den ENE menigheten. *Ikke* mange kirker. En menighet ikke en moderkirke og mange små datterkirker som har skilt lag i uenighet. Slike deler som er splittet fra, er IKKE LENGER del av kirken. Det er menigheten som skal gifte seg med Kristus i oppstandelsen ved hans gjenkomst, ikke uenige kirker eller grupper som har skilt lag! Ikke en moderkirke og frafalne døtre. Dette vil bli mere klart etterhvert som vi fortsetter.

Legg også merke til at menigheten driver med forskjellige virksomheter. I den ENE menighet er det også forskjellige administrative og utøvende avdelinger, med en leder for hver avdeling eller aktivitet (vers 4-6). Husk at en slik leder ikke fastsetter retningslinjer, prosedyrer eller doktriner. Han administrerer, dvs. setter ut i live og styrer, det som allerede er bestemt ovenfra.

Også her i verden er det ikke USAs president som lager landets lover. Han skal administrere politikken som funksjon av det kongressen har godkjent, håndheve de lover kongressen har laget. Menighetens administratorer skal bare overvåke, lede, og gjennomføre de retningslinjer, prosedyrer og doktriner som er gitt dem ovenfra.

Den ene, udelte menighet blir igjen fremhevet i vers 20: «Men nå er det mange lemmer, men ett legeme» — EN UDELTE MENIGHET! Selv Gud er sammensatt av mer enn én person, likevel er det bare den ene Gud! Husk at Gud er den guddommelige familie. De i menigheten er allerede unnfangede barn — som medlemmer av denne Gudsfamilien. Men de er ennå ikke FØDT som guddommelige vesener.

Se vers 25: «for at det ikke skal være splid i legemet, men lemmene ha samme omsorg for hverandre.»

For å administrere disse mange aktivitetene har Gud, og ikke noen avstemning blant medlemmene, selv satt «i menigheten først noen til apostler, for det annet profeter for det tredje lærere». Eller som det mer detaljert er gitt i Efeserne 4:11: «Og det er han som gav oss noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere.»

En apostel er «en utsendt» med Kristi evangeliebudskap, og oppdraget omfatter også at han skal overvåke kunngjøringen av dette budskapet til hele verden gjennom midler eller personer utenom ham selv. En apostel hadde også hovedoppsynet med alle lokale menigheter (1. Kor. 16:1). Apostelen Paulus hadde oppsynet med alle menighetene i den hedenske verden (2. Kor. 11:28).

De profetene som utgjør en del av menighetens grunnvoll, er de i Det gamle testamente, hvis tekster

ble brukt til å utgjøre en vesentlig del av Det nye testaments og evangeliets lære og bruk. Ingen profet i den nytestamentlige menighet blir nevnt i administrative, ledende eller forkynnende stillinger.

Evangelistene var ledende prester som kunngjorde evangeliet for folket, og som kunne etablere lokale menigheter og ha oppsyn med dem under apostelen. Derfor kan en evangelist ha en utøvende stilling under apostelen i menighetens hovedkvarter eller i dens arbeid i dag. En evangelist er ikke alltid knyttet til et fast sted. Pastorene (også kalt hyrdene) er fast knyttet til en lokal menighet eller en gruppe av menigheter. Så ble det satt inn lærere i menigheten. Disse var ikke nødvendigvis predikanter. Men alle prester og lærere kalles «eldste» andre steder i Det nye testamente. Derfor er det i Guds menighet i dag både prekende og ikke-prekende eldste. De prekende eldste er hyrder for de lokale menigheter, mens noen ikke-prekende eldste kalles lokale eldste i menigheten i dag.

Tempelet som Kristus skal komme til

Enda litt mer om menighetens organisasjon.

Menigheten er Kristi åndelige legeme — ikke noen verdslig organisasjon, klubb eller institusjon. Likevel er den gjennomført organisert.

Legg merke til hvor grundig organisert den er: «Så er I da ikke lenger fremmede og utlendinger, men I er de helliges medborgere og Guds husfolk.» Legg merke til at menigheten er en FAMILIE, likesom Gud er en guddommelig familie — «Guds husfolk».

Fortsett: «I som er bygget opp på apostelens og profetenes grunnvoll, mens hjørnesteinen er Kristus Jesus selv, i hvem hver bygning» — menigheten er en bygning som «føytes sammen» (som er godt organisert — hvor alle deler er satt sammen og virker i harmoni og samarbeide) — «og vokser til et hellig tempel i Herren, i hvem også I bygges opp med de andre til en Guds bolig i Ånden» (Ef. 2:19-21). Dette skriftstedet åpenbarer tydelig hvilket tempel

den herliggjorte Kristus, verdens hersker, skal komme til ved sin gjenkomst i nær fremtid. Intet skriftsted siterer at det skal bygges et materielt tempel i Jerusalem for Kristus viser seg. Men Esekiel 40 forteller om et tempel som blir reist etter at Kristus er kommet tilbake.

Menigheten skal alstå vokse til et HELLIG TEMPEL, det åndelige tempel som Kristus skal komme til, slik han kom til et materielt tempel av sten, metall og tre første gang.

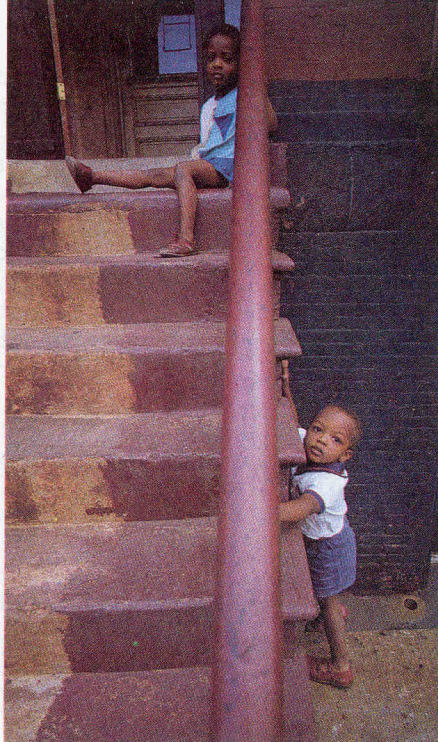
Les videre: «... hodet, Kristus, av hvem hele legemet sammenføyes» — er organisert — «og sammenknyttet ved hvert bånd som han gir, og vokser sin vekst som legeme...» (Ef. 4:15-16). Sammenknyttet vil si å være så tett sammenpresset som om menigheten var sveiset sammen. Det viser organisert enhet og harmoni! Alle i menigheten skal være så tett forenet at de alle «har samme syn og samme tanke (1. Kor. 1:10).

Det gamle testaments Israel, den gammeltestamentlige menighet, var også en nasjon i verden — skjønt ikke av verden slik Gud organiserte den. Dens styre var hierarkisk! Styret var teokratisk, en styreform fra toppen og ned, det stikk motsatte av «demokrati».

Menigheten er organisert under et teokratisk styre, hierarkisk av form. Det er ikke medlemmene som utpeker lederne i menigheten. Gud utpeker endog menighetens lege medlemmer (1. Kor. 12:18).

Jesus sa uttrykkelig: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham» (Joh. 6:44). Bortsett fra dem som er særskilt kalt, er verden avskåret fra Gud!

Vi har nettopp dekket sannheten om at Gud innsetter ledere som skal tjene på det menneskelige plan under Kristus i menigheten. Medlemmene velger dem ikke. Men i noen av denne verdens kirker tror man på at hele menigheten skal styre på «demokratisk» vis, og med andre ord «menighetsstyrt». Andre har organisert seg i et styre av prester eller presbytere, og kaller seg «presbyterianere, mens andre følger Luther og er «lutheranere». Så har vi dem som
(Fortsettes side 21)

FAMILIER UTEN FEDRE

Storby-slummens krise —
og hvordan
den kan løses.

av Earl H. Williams

En varm sommermorgen ble det født et guttebarn i storby-slummen. Mens hans ensomme mor satt og tenkte på fremtiden deres, gråt hun.

13 år senere, en kald vinterkveld i storby-slummens gater, ble det samme guttebarnet drept i en skuddveksling mellom rivaliserende gjenger, og moren hans gråt på nytt.

Denne drepende sirkel av liv og død gjentar seg tusener av ganger hvert år i storby-slummen.

Men hvor var «mannen» som satte dette barnet til verden? Hvor var «faren» som gutten trengte for å rettledde og redde livet sitt? Hvorfor er så mange slum-familier uten fedre?

I denne artikkelen skal jeg gi deg den enkle sannhet om familier som må bo i storby-slummen. Jeg skal gi både problemene og løsningene.

Som sort ektemann og far som arbeider i New York, USAs største storby, ser og føler jeg på kroppen virkningene av familiens sammenbrudd hver eneste dag. Jeg ser et helt samfunnslag av mennesker som ødelegger seg selv. Dette er ikke bare et sort slum-problem, det angår hvert eneste plan av samfunnet vårt — det er en nasjonal krise, og den sprer seg til alle storby-områdene i verden.

Dessuten er ikke alle sorte kriminelle eller fattige. Mange er ansvarbevisste, fremgangsrike mennesker med et stabilt familieliv. Noen tilhører middelklassen og har god utdannelse. Men problemet rammer de sorte i slumområdene hardest, og det er her behovet for en løsning er størst.

Røtter

Problemene for en sort familie i slummen er et overdimensjonert mikrokosmos av samfunnet som helhet. Familien er under angrep

fra alle kanter. Hvorfor skulle vi bli overrasket over den høye andelen av familier i slummen som blir ledet av kvinner, når skilsmisseandelen i USA ellers ligger på 50 prosent?

Hvorfor skulle vi bli sjokkert over den raskt økende umoralen i slummen, når «la oss bo sammen» er blitt et amerikansk motto? Hvorfor skulle vi krympe oss over kriminaliteten i slumgatene, når hvitstipp-forbrytelsene i hovedgatene bare øker og øker?

Den store forskjell er at det som skjer i slummen er mye mer dødelig og ondskapsfullt. Livet for hele generasjoner av mennesker blir bortkastet på grunn av familier uten fedre. Men hva kan gjøres? Hvordan kan den sorte familie bli gjenreist og mange forsømmelige fedres karakter bli bedret i slumområdet?

Fortiden er nøkkelen til nåtiden. Fattige sorte familier har ikke alltid hatt det på denne måten. Historisk sett er ikke sorte mennesker uansvarlige når det gjelder familie og arbeid. Et blikk på gårdsdagens sorte familie vil hjelpe oss å løse dagens problemer.

I sine vanskeligste perioder ble de sorte familiene holdt sammen av sterke bånd. Disse båndene vokste i styrke selv i den amerikanske slavetid. Når et familiemedlem ble solgt bort, var båndene av hengivenhet, kjærlighet og lojalitet der fortsatt. Når en slave rømte, var det ikke uvanlig at han risikerte livet sitt ved å komme tilbake for å prøve å sette familien sin fri også.

Etter at slaveriet ble opphevet, blomstret de sorte familiene opp, på tross av diskriminering og den fattigdom som fulgte med. De ubrytelige familiebandene ble opprettholdt.

En hjemløs familie mottar hjelp ved et familiesenter i New York-metropolen. Tidligere guvernør James R. Thompson fra Illinois stopper underveis i den årlige «Bud Billiken»-paraden, oppkalt etter en oppdiktet person funnet på av Chicago Defender. Paraden ble startet for å gi ungdom sommermoro. Utgiftene dekkes av sorte forretningsfolk.

Under de vanskelige årene etter den amerikanske borgerkrigen (1861–1865), var den sorte ektemann familiens overhodet. Han jobbet hardt som forpakter eller med annet halvaglært arbeide, og forsørget familien. Barna jobbet ofte side om side med ham og utviklet et nært fellesskap.

Hans harde slit for å forsørge og forsvare familien, skaffet ham familiens fulle respekt, og den respekten ble omgjort til en følelse av selvtilitt. Han var ektemann, far — en mann!

Den tradisjonelle sorte menighet bidrog også til stabiliteten hos den sorte mann og hans familie. Dersom de bare fortsatte å streve, ville alt bli bedre «litt etter litt», fikk de vite.

Etter 1. verdenskrig begynte mange sorte familier å reise til «det lovede land» — storbyene nord i USA. Den sorte manns håp og harde arbeid oppveide hans mangel på fagkunnskap og samfunnets fordommer. Hans mål var et bedre liv for familien, og han begynte å få bedre råd.

Familien holdt sammen under oppbrudd og flytting og bedre økonomiske forhold. Ifølge en undersøkelse fra 1925, bodde fem av seks barn i New York under seks år sammen med begge foreldrene. Prinsippene med sterke familieband, hardt arbeid, selvrespekt og inspirasjon fra menigheten fortsatte å gi dem fremgang i storbyene i nord.

I 1948 nådde sysselsettingen blant sorte menn sitt høyeste nivå. Den var på 87 prosent, et helt prosentpoeng over det tilsvarende tall for hvite menn. En liten velstående og høyt utdannet sort middelklasse begynte å komme til syne. Selv de

ufaglærte kunne fortsatt finne meningsfylt arbeid og forsørge sine familier.

Årsaker og virkninger

Da vil beveget oss inn i 50-årene, så vi imidlertid at sysselsettingstallene sank, og i samme takt gikk det nedover med den sorte mann og hans familie. I dag har bare 54 prosent av alle sorte menn i arbeidsfør alder jobb. Noe som faktisk er enda mer skremmende er at den sorte mannlige befolkning på over 18 år har fordoblet seg siden 1960.

Hva har skjedd med tidligere års sorte mann som forpliktet seg til familien, hadde liten utdannelse, arbeidet hardt og tok religionen alvorlig? «Fremskrittet» gikk fra ham.

Både i det landsbruksbaserte og i det industrialiserte Amerika hjalp hardt arbeid de ufaglærte til å klare seg. Men i de stadig mere teknologiske 60- og 70-årene, var det hverken muskelkraft eller svette (med unntak av sport) som tjente de store pengene.

Verdien av det ufaglærte, hardtarbeidende menneske er *devaluert* for alltid. I et samfunn som

vurderer manndom etter evnen til å tjene massevis av penger, er mange sorte menn blitt psykologisk kastrert. Få tilegnet seg derfor en forståelse av de sanne åndelige verdier i livet og den utdanning som er nødvendig for å overleve i dette teknologiske og svært konkurransepregede samfunnet.

De fedre som klarte seg ved hardt arbeid, fant plutselig at hardt arbeid ikke var nok. De kunne ikke lenger konkurrere med hell. Samtidig begynte samfunnet å legge større og større vekt på falsk materialisme — å tilfredsstillte seg selv.

Med denne flommen av teknologi og materialisme kom det et opprør mot tradisjonelle verdier og moral. Et samfunnslag erklærte endog at Gud var død! Den «nye» moral ble født. Alt er tillatt — hvis du liker det, så gjør det. Alle disse faktorene i samfunnet hadde en voldsom virkning på storbyslummens sorte familie.

Fra slutten av 60-tallet begynte stadig flere unge sorte menn med liten interesse for teknologisk kunnskap, og som manglet de sanne åndelige verdier som bygger

karakter, å melde seg ut av det samfunnet de var dårlig forberedt til. En ny holdning kom til: «Ikke plag meg, jeg klarer det ganske enkelt ikke.» De meldte seg isteden inn i en underkultur som de selv skapte, som de selv kunne styre etter sine egne regler.

De avvise den tradisjonelle fars- og mannsrollen. De mistet forpliktelsen overfor familien, og forpliktet seg heller til å «ha alle de damene de kunne få» — manndomsidealet ble et avlshingstideal. De sa farvel til hardt arbeid og hallo til «enkel» jobbing som heleri og hallikvirksomhet, kriminalitet og narkotika.

De søkte ikke lenger de sanne åndelige verdier som hjelper oss å bygge karakter. De gjorde seg guder (i gjengene sine), og påtvang deres vilje over ofrene sine. De søkte inspirasjon i stoff-selgernes sprøyter.

Slik ble en ny underkultur født; den kultur og livsstilen vi kaller storbyslum. I denne underkulturen lever og dør familier uten fedre. Mannen setter barn til verden som han senere ikke er far for — han overlater dem til å gjennomgå den samme dødelige sirkelen, i storby-slummen.

Den hardt tiltrengte ledelsen i den sorte slumfamilie er døende — ja, bokstavelig talt døende. Den viktigste dødsårsaken blant sorte menn er hverken kreft eller hjertesykdommer, det er mord! En sort mann har 1/29-dels sjanse til å dø for morderhånd, et mord begått av hans «børdre».

En annen stor prosentdel av de mulige fedre er praktisk forhindret, mange søner dommer i fengsel, mens andre igjen bruker tiden til

Clara Hale arbeidet i Harlem-distriktet i New York City med spebarn av stoffavhengige mødre. Hundrevis av spebarn og andre barn er blitt tatt hånd om av staben ved Hale House, nå under ledelse av Clara Hales datter. Huset er en fem-etasjes murstensbygning med støtte fra det offentlige. Barn får vanligvis omsorg i 18 måneder mens moren eller faren som ønsker barnet tilbake, gjennomgår et rehabiliteringsprogram for stoffmisbrukere (av 18 måneders varighet).

«å sveve på skyene» (som narkotika-avhengige).

Resultatet er familier uten fedre, familier som driver avsted uten mål og mening — uten annen retning enn rett ned.

Hva kan gjøres? Svært meget, for dem som har ører som hører. Gjenoppbyggelsen av familien er et av hovedmålene for dette tidsskriftet og det arbeidet som gjøres.

Neste generasjon

Barna er vårt håp for fremtiden. De nettopp frigitte slavene forstod dette i 1863, og mange av dem slet og strevde for at deres barn og barnebarn virkelig skulle bli frie.

Vi må streve med samme målbevissthet og glød for å fri våre barn fra uvitenhetens lenker, fra kriminalitet og fattigdom som de nå er slaver under.

Våre barns bevissthet kan rettleides så de kan få et bedre liv i fremtiden. Den kloke kong Salomo bemerket: «Lær den unge den vei han skal gå! Så viker han ikke fra den, selv når han blir gammel» (Ordsp. 22:6).

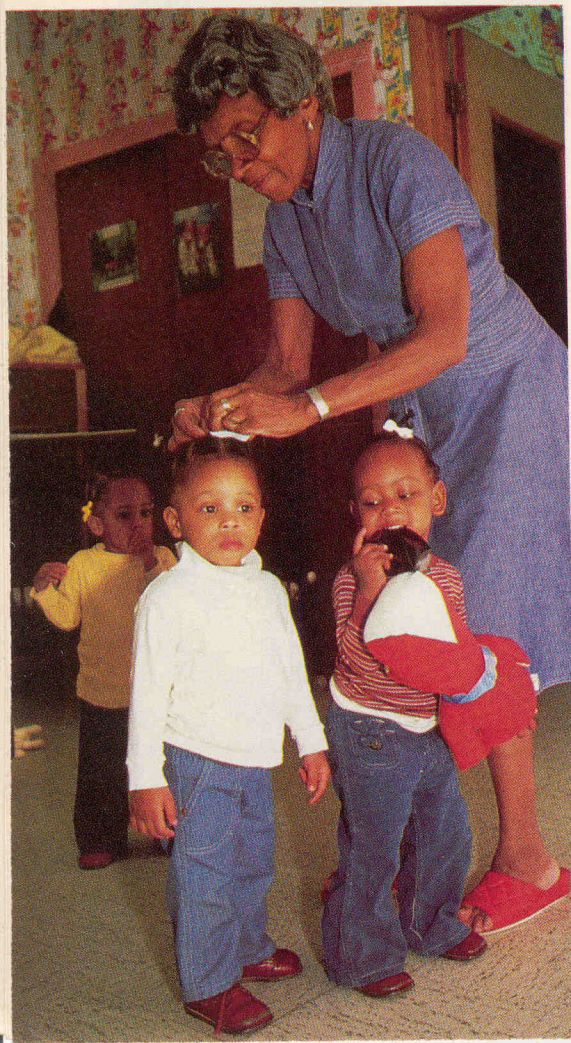
Foreldre kan begynne å løse dette problemet allerede i vuggen. Siden slumbarn bor hos alenemødre, må vi først hjelpe mødre til å hjelpe sine barn — slik det går med moren, går det med barnet.

Mødrene må endre dårlige livsvaner. Noen er passive — «fornøyd» med den sosial-tilværelsen de er vant med. Andre gripes av håpløshet — de føler seg fordømt til en levemåte som følelsesmessig slavebinder både dem og barna deres.

Disse mødre må vende seg fra passiviteten og søke hjelp hos Gud og medmennesker til å oppnå noe. De må søke å heve seg fra avhengighet av offentlig hjelp til å kunne klare seg selv. Dette bladet forklarer at de kan gjøre det og hvordan de kan klare det.

Regjeringen begikk den feil å tro at pengehjelp var løsningen, når det folk virkelig trengte var hjelp — hjelp til selvhjelp.

Utfordringer motiverer mennesker. Ja, til og med mennesker som lever på velferd. Gi deg selv en utfordring til å se behovet for å forandre seg. Mennesker forandrer seg ikke før de får en SFO — en STOR FØLELSESMESSIG OPPLEVELSE.

Med andre ord, folk forandrer seg ikke før de må. De må oppleve en Stor Følelsmessig Opplevelse, noe som begynner med at man innses at hjelp er avhengig av at man deltar i et program eller kurs i selvhjelp. Det er slik Gud utfordrer mange til å sette igang. Denne hardt tiltrengte innfallsvinkelen — at hjelpen har som formål å hjelpe dem til uavhengighet — mangler altfor ofte i den velferd som gis i denne verden avskåret fra kunnskapen om Guds vei.

Hva kan mødre gjøre i dag? En trepunkts-plan med forberedelse, deltagelse og frigjørelse fra systemet ville forandre livet for mange.

Mens mødre har små barn og behov for å være hjemme sammen med dem, kan de fullføre korrespondansekurs. Etterhvert som barna blir eldre, kan mødre følge klasseromsundervisning.

Hvis mødre tar del i forberedelse og opplæring, vil det kunne gi dem en positiv innstilling til seg selv og sine barn. En mor blir inspirert av det faktum at hun har kontroll over sitt liv, at hun vet hun kan søke hjelp hos Gud, og at hun er i stand til å gjøre noe positivt for å forandre det. Og viktigst av alt: Hun vil begynne å fjerne seg fra den livsstilen som omgir henne. Hun vil begynne å forstå at det finnes håp om et bedre liv. Hun vil vite at hun kan unnsnippe storbylummens slaveri og dens grusomme slavedrivere (kriminalitet, narkotika, fattigdom osv.), akkurat som Harriet Tubman og de andre fra den amerikanske slavetiden gjorde før henne.

Mødrene vil bygge veien til fremgang som deres barn senere vil følge. Noen få slike hjelpeprogrammer finnes allerede — men det er behov for flere.

Gi barna opplæring

Moren må bruke tid og energi å utvikle karakter og sinn. Hun må inngi et ønske i barna om å lære på et tidlig stadium, et ønske om å lære sanne åndelige verdier av rett oppførsel, respekt overfor andre og lære å sitte stille og lytte. På biblioteket finnes det bøker om hvordan man skal lære opp småbarn. Når dette er oppnådd, bør barnet bli oppmuntret til å klare seg bra på skolen.

La oss se det i øynene, mentali-

Forfatteren Earl H. Williams med sine tre barn, Eric, Earl og Karen, og kona Katrina Teresa. Williams er opprinnelig fra San Antonio i Texas og har universitetseksamen i informatikk. Hans kone er Cand. Mag. i elementær undervisning fra Fayetteville State-universitetet i North Carolina. Williams er ordinert som prest i Guds Verdensvide Menighet og gjør tjeneste i New York City.

teten i storbylommen er imot både skole og opplæring. Det er «tøft» å skulke skolen og heller henge rundt på gatehjørnene. Det er ikke lesing, skriving og regning som fører til topps — det er helerivirksomhet, hallikvirksomhet og tyverier som fører til topps i storbylommen.

Lærerne har også et ansvar. De må hjelpe elevene til å forstå at gatetilværelsen er en tilværelse som fører til døden! Barna må forstå at gatetilværelsen ikke er noen tilværelse i det hele tatt. Noen skoler forsøker på dette, men her er det fortsatt meget som må gjøres.

Videre må elevene få se at skolen virker. De må få se at hvis de jobber med skolearbeidet, gir det dem fordeler både nå og i fremtiden. De trenger konstant oppmuntring og motivasjon fra lærere, administratore og foreldre for å holde dem på rett spor. De må vises at de kan klare det — at de kan lykkes! Suksessens lover, som mål, oppfinnsomhet, driv og fremfor alt, Guds ledelse og hjelp, må fremheves til stadighet. (Skriv etter vårt gratis hefte *De syv lover for suksess*, hvor alt dette forklares.)

Foreldrene kan hjelpe skolene å gjøre skolefagene relevante og praktiske i forhold til elevenes hverdag.

Spesialisert praktisk opplæring som både forbereder dem til å kunne ta ansvar og til yrker må fremheves. De må settes i stand til å kunne arbeide vellykket blant «vanlige mennesker» i samfunnet.

Åndelig modenhet

Tidligere gav de sorte menighetene både inspirasjon og håp om et bedre liv. I slavetiden sang slavene

om frihet fra «fara» (slavedriverne) og om å krysse «Jordan-elven» over til «det lovede land» (å flykte nordover til frihet og velstand). De gamle tiders religion og dens sanger gav håp og inspirasjon for den tiden, men den har ikke stått sin prøve. Det var førstehjelp, men ikke varig hjelp.

Det krever mer enn følelsmessig inspirasjon for å redde et folk. Det kreves utvikling av et folks karakter og bevissthet — og det krever opplæring i en livsform. Kristendommen er ansett som en livsform som virker inn på absolutt alt du foretar deg hver eneste dag i ditt liv.

Sannheten er at «mitt folk går til grunne fordi det ikke har kunnskap» (Hosea 4:6). Ikke bare kunnskap om hvordan vi skal tjene et levebrød (noe vi trenger), men enda viktigere: hvordan vi skal leve.

Dette bladet har i mer enn 50 år forklart at veien til ekte frihet og suksess er lydighet mot Guds høyeste åndelige lov. Dersom Guds lover ble lært og adlydt, ville hvert eneste problem i og utenfor storbylommen være løst.

Ta problemet med å motivere folk til å jobbe og med å gi dem tid til å hvile for åndelig fornyelse. Gud sa i det 4. bud: «Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud» (2. Mos. 20:9–10). Hvor mange følger dette budet? 8. bud ville garantere at alt arbeid var ærlig — slutt på veskenapping og ran. Gud sier: «Du skal ikke stjele» (2. Mos. 20:15).

Den stigende, utrolige statistikken over sorte menn som blir myrdet av sine brødre ville bli borte.

(Fortsettes side 26)

«THE WORLD TOMORROW»

Our staff of telecasters analyze today's news, with the prophecies of the world tomorrow on TELEVISION and RADIO.

TELEVISION LOG

Listed by state or province are the station's call letters, location, channel number and time when the *World Tomorrow* program is aired.

AUSTRALIA

A.C.T.

CTC7, Canberra — 6:30 am, every second Sun

NEW SOUTH WALES

WIN11, Bateman's Bay — 7:30 am, Sun
 CBN11, Bathurst — 6:30 am, Sun
 WIN6, Bega — 7:30 am, Sun
 CWN10, Cobar — 6:30 am, Sun
 CTC10, Cooma — 6:30 am, every second Sun
 CWN6, Dubbo — 6:30 am, Sun
 CTC10, Goulburn — 6:30 am, every second Sun
 MTN9, Griffith — 6:30 am, Sun
 NBN10, Merriwa — 6:30 am, Sun
 CWN9, Mudgee — 6:30 am, Sun
 NBN1, Murrurundi — 6:30 am, Sun
 NBN3, Newcastle — 6:30 am, Sun
 CBN8, Orange — 6:30 am, Sun
 TEN10, Sydney — 6:30 am, Sun
 WIN4, Wollongong — 7:30 am, Sun

QUEENSLAND

QTQ9, Brisbane — 1:00 am, Mon; 5:30 am, Wed
 UHF42, Gold Coast — 1:00 am, Mon; 5:30 am, Wed
 DDQ10, Kingaroy — 7:00 am, Sun
 DDQ5A, Toowoomba — 7:00 am, Sun
 SDQ4, Warwick — 7:00 am, Sun

SOUTH AUSTRALIA

SAS10, Adelaide — 6:30 am, Wed

VICTORIA

ATV10, Melbourne — 6:00 am, Sun

WESTERN AUSTRALIA

STW9, Perth — 7:00 am, Sun

CARIBBEAN

St. Lucia, HTS, Castries — 4, 6:30 pm, Wed
 Bermuda, ZBM, Hamilton — 10, 4:00 pm, Sun
 Bahamas, ZNS, Nassau — 52, 11:00 am, Sun
 Puerto Rico, WSJU, Carolina — 18 and Cable 12, 9:00 am, Sun
 Puerto Rico — San Juan Cable TV:
 WTBS, Atlanta — 13, 6:30 am Sun; 1:05 am Mon, ET
 WGN, Chicago — 5, 10:00 am Sat, CT
 LIF (Lifetime Cable Network), New York — 10:30 pm Sat, ET
 WOR, New York — 9, 11:30 am and 11:00 pm Sun, ET
 TEMPO, Tulsa — 12:00 pm Wed, CT
 Virgin Is. (U.S.A.), WSVI, Christiansted, St. Croix — 8, 7:00 am, Sun
 Trinidad and Tobago TV — 2 and 13, 9:00 am, Sun

Aruba, Telearuba, Oranjestad — 13, 7:00 pm, Sun
 Dominica, Marpin TV, Roseau — 8:30 am, Sun

PHILIPPINES

LUZON

Metro Manila — GMA Chan. 7, 9:00 am, Sat; 9:30 am, Sun
 Legaspi — GMA Chan. 7, 10:00 am, Sat; 9:30 am, Sun

VISAYAS

Cebu — GMA Chan. 7, 8:30 am, Sat and 9:30 am, Sun

MINDANAO

Cagayan de Oro — GMA Chan. 12, 7:00 am, Sat; 8:30 am, Sun
 Davao — GMA Chan. 7, 7:30 am, Sat; 8:00 am, Sun
 Iligan — GMA Chan. 12, 8:00 am, Sat; 9:30 am, Sun
 Zamboanga — GMA Chan. 3, 8:30 am, Sat; 9:30 am, Sun

EUROPE

Italy, Retequattro (Ital) — 8:00 am, Sun
 Italy, Tele-Monte-Carlo (Ital) — 4:30 pm, Sun
 Luxembourg, RTL-TV (Fr) — 10:45 pm, Thurs
 Monaco, Tele-Monte-Carlo (Fr) — 11:30 pm, Mon
 Norway, Oslo, Janco-Visjon — 8:30 pm, Wed

CANADA

SASKATCHEWAN

CKSA, Lloydminster — 2, 9:30 am, Sun
 CKBI, Prince Albert — 5, 7:00 am, Sun
 CFQC, Saskatoon — 8, 10:00 am, Sun
 CJFB, Swift Current — 5, 9:30 am, Sun
 CICC, Yorkton — 10, 6:30 pm, Sun
 CKOS, Yorkton — 5, 11:30 am, Sun

MANITOBA

CKX, Brandon — 5, 10:00 am, Sun
 CKND, Winnipeg — 9, 6:30 am, Sun

ONTARIO

CKVR, Barrie — 3, 11:30 am, Sun
 WGRZ, Buffalo — 2, 8:30 am, Sun
 CJBN, Kenora — 13, 8:30 am, Sat; 5:30 pm, Sun
 CKWS, Kingston — 11, 11:30 am, Sun
 CHNB, North Bay — 4, 8:00 am, Sun
 CKNY, North Bay (Fr) — 9, 10:30 am, Sun
 CJOH, Ottawa — 13, 10:30 am, Sun
 CHRO, Ottawa — 9, 8:00 am, Sun
 CHEX, Peterborough — 12, 11:30 am, Sun
 CHBX, Sault Ste. Marie — 2, 10:30 am, Sat
 Global, CIII, Southern Ontario — 8:30 am, Sat; 9:30 am, Sun
 CICI, Sudbury (Fr) — 3, 10:30 am, Sun
 CKNC, Sudbury — 9, 8:00 am, Sun
 CKPR, Thunder Bay — 2, 10:30 am, Sun
 CFCL, Timmins — 6, 8:00 am, Sun
 CITO, Timmins (Fr) — 6, 10:30 am, Sun

CFMT, Toronto (Ital) — 47, 5:00 pm, Fri
 CFTO, Toronto — 9, 9:00 am, Sun

QUEBEC

CFCF, Montreal — 12, 7:00 am and 9:30 am, Sun
 CKRN, Noranda (Fr) — 4, 8:00 am, Sun
 CKMI, Quebec City (Fr) — 5, 12:00 noon, Sun

ATLANTIC CANADA

WVII, Bangor, Maine — 7, 9:00 am, Sun
 CJCH, Halifax, N.S. — 5, 10:30 am, Sun
 CKCW, Moncton, N.B. — 2, 10:30 am, Sun
 CHSJ, St. John, N.B. — 4, 12:00 noon, Sun
 CKLT, St. John, N.B. — 9, 10:30 am, Sun
 NTV, CJON, St. John's, Nfld. — 6, 10:30 am, Sun
 CJCB, Sydney, N.S. — 4, 10:30 am, Sun

OTHER AREAS

Belize, Central America, TVTV — 7, 9:00 am, Sun
 Guam, KUAM, Agana — 8, 9:30 am, Sun
 Japan, JCTV, Tokyo — 5:00 pm, Sun
 Sri Lanka, ITN11, Colombo — 7:30 pm, Sun
 Tonga, ASTL, Nuku'alofa — 7:30 pm, Sun

RADIO LOG

Listed by state or province are the station's call letters, location, frequency and time.

NEW ZEALAND

1XP, Radio Pacific, Auckland — 1593, 6:00 pm, Sun

CARIBBEAN

Bahamas, ZNS-3, Freeport (Eng), — 810, 1:00 pm, Mon-Fri; 9:00 am, Sun
 Haiti, MBC Radio (Fr), Port au Prince, — 1430, 10:30 am, Sun
 Jamaica — Supreme Sound, 4:30 am, Thurs; FAME-FM, 6:30 am, Sun
 Barbados, VOB, Bridgetown, — 790, 7:30 pm, Sun
 NBS, Trinidad — 610, 10:30 pm, Sun-Fri

OTHER AREAS

Radio Luxembourg RTL (Fr.) — 4:45 am, Mon; 4:30 am, Tues and Thurs
 Radio SUD (Fr.) Toulouse — 1161, 5:45 am, Tues and Fri
 Fiji, Radio FM96, Suva — 6:30 am, Sun
 Hong Kong Radio, Kowloon — 1044, 6:30 am, 12:00 am, Sat
 C2AM, Radio Nauru — 1323, 9:00 am, Sun
 A3Z, Tonga Radio (Eng), Nuku'alofa — 1020, 6:30 pm, Sun

CANADA

QUEBEC

CKVL, Montreal (Fr) — 850, 6:00 am, Sun
 CJRP, Quebec City (Fr) — 1060, 6:45 am, Sun

Som skribenter flest kan jeg skrive på maskin — forholdsvis raskt, men ikke helt nøyaktig.

Jeg skriver på maskin med min egen utgave av «finn og trykk»-systemet. Så gir jeg manuskriptet (slik det er) til sekretæren min, Linda, som ordner det hele på tekstbehandlingsmaskinen sin.

Linda er en profesjonell maskinskriverske, hun arbeider både raskt og nøyaktig uten å se på tastene i det hele tatt. Hele hemmeligheten, forteller hun meg, er å begynne riktig, med fingrene på det som kalles utgangstastene. På en vanlig skrivemaskin er dette A, S, D, F, og J, K, L, Ø. Hvis man begynner med fingrene på disse tastene, kan man finne alle de andre uten å se.

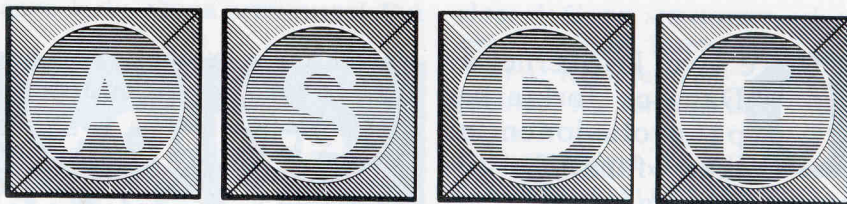
Av og til prøver jeg å skrive på denne måten, og da oppdager jeg at det går — en stund. Men så mister fingrene mine utgangstastene, og dermed går alt galt. Selv om det bare er fingrene på den ene hånden som glipper unna, ender setningen opp som sp,etjomg ;ole tjosl Prøv selv! Kanskje du helt tilfeldig klarer å skrive noe som har en slags mening, men stort sett vil det bare bli en strøm av meningsløse bokstaver.

Det er det samme som skjer når man prøver å forstå Bibelen uten å ha de rette «utgangstastene» som fører til den riktige forståelsen. Mange som tror at de vet hva Bibelen sier, har aldri klart å fatte det egentlige budskapet, fordi de ikke vet hvor «utgangstastene» er. Det finnes visse grunnleggende læresetninger, fakta og utgangspunkt som er av avgjørende betydning for en virkelig forståelse.

Hvis du for eksempel ikke vet hva Jesus mente med «frelse», «født på ny» og «Guds Rike», kan du ikke forstå hva han sa om disse tingene. Dersom du ikke forstår hva profetiene refererer til når de taler om «Israels Hus», «de siste dager» og «Herrens dag», kan du aldri forstå det virkelige budskapet i profetiene.

Og kanskje det alle viktigste: Dersom du ikke vet hvorfor Gud skapte mennesket og hvordan han fullfører den hensikten, ender du

Det er like lett som

av John Halford

Hvorfor er det slik at så mange vet en masse om hva som står i Bibelen, men så få som forstår hva det betyr?

opp med svært forvirrede læresetninger. Det er dette som har skjedd i dagens verden.

Mennesker som kaller seg kristne, tror fullt og fast at Bibelen sier at de vil komme til himmelen når de dør (eller kanskje til helvete hvis man er ugudelig). De tror at Gud er en treenighet og at de har en udødelig sjel. De er sikre på at Jesus ble korsfestet på en fredag, og at Det gamle testaments sabbatsdag ble endret til søndag fordi Jesus stod opp fra de døde påske-søndag (noen han ikke gjorde!). Mange teologer tror at de har funnet disse trossetningene i Bibelen. De leter i Bibelen — utvilsomt med de beste hensikter — men har fingrene på gale utgangstaster.

Når man studerer de samme skriftstedene, ut fra de riktige utgangstastene, kommer et helt annet bilde til syne. Dette bildet er logisk, spennende, utfordrende, virkelig majestetisk — og totalt forskjellig fra det som vanligvis blir

forkynt av de fleste religioner i dag!

Vi vil gjerne hjelpe deg å få fingrene på de riktige utgangstastene. Det var derfor Herbert W. Armstrong kjempet for å fullføre sin bok *Tidenes mysterium* før sin død tidligere i år. Det er derfor vi trykker denne boken som serie i *Den Enkle Sannhet*. Gå ikke glipp av denne månedens avsnitt, og fortsett med å lese *Tidenes mysterium* i månedene som kommer.

Du vil oppdage at Bibelens budskap blir levende og begynner å få mening på en måte du aldri tidligere har forstått. Hvis du har gått glipp av de tidligere utdragene, så skriv til oss. Vi vil i tilfelle sende kopi av de tidligere avsnittene. Serien vil senere komme i bokform på norsk. Når dette skjer, vil vi med glede sende et eksemplar gratis. Boken er altfor verdifull til å bli solgt. Du finner vår adresse nærmest deg på annen omslags-side. □

Hvorfor vitenskapen tviler på Darwin

De nye kritikerne av Darwins forklaring på evolusjonen er ikke «fanatiske tilhengere av skapelseslæren», men tvert imot blant de mest respekterte tilhengere av utviklingslæren.

«Mens lærerne i biologi fortsetter å lære fra seg de mest

dagsaktuelle lærebok-versjonene av Darwins evolusjonsteori til 1980-årenes barn, begynner noen av biologiens yppersteprester totalt å forkaste sine egne hellige skrifter,» fastslår forfatteren Jeremy Rifkin.

En kritiker av Darwins evolusjonsteori er den franske dr. Pierre P. Grassé, som blir ansett for å være en av verdens fremste nålevende biologer. Han sier: «De forklarende læresetningene for biologisk utvikling står ikke for en objektiv og dyptgående kritikk... Ved bruk og misbruk av skjulte forutsetninger, ofte dårlig begrunnede ekstrapoleringer, har man skapt en kvasi-vitenskap.»

David Raup, direktør ved Field Museum i Chicago, hevder at fossilbeviser ikke støtter opp om teorien om en trinnvis utvikling: «Vi er nå rundt 120 år etter Darwin, og kunnskap om de fossile data har øket betraktelig... Ironisk nok har vi langt færre eksempler på forandring gjennom utvikling enn vi hadde på Darwins tid.»

David Raups uttalelser er faktisk forsiktige og alt for snille. Rifkin sier: «Historien viser oss nesten et århundre med forskere som bruker svindel og bedrag i sine forsøk på å få forskjellige fossilstykker og fragmenter til å passe inn i Darwins oppfatninger, alt sammen forgjeves» (Algeny, side 125).

Biologene leter fortsatt rundt et-

ter en ny forklaring. Men en ting er sikkert: Tanken om at alt levendes eksistens begynte ved en bevisstløs utviklingsprosess er blitt forkastet for godt. I dag foretrekker tilhengerne av evolusjonsteorien noe man kaller «bevissthet». Store deler av den nye teorien er basert på Alfred North Whiteheads filosofi.

Rifkin sier følgende: «Ifølge Whiteheads filosofi er hvert eneste levende vesen et lite speilbilde av den totale bevissthet som sammenlagt utgjør universet... Utviklingens mål er å utvide bevisstheten helt til den fyller universet og blir ett med det» (Algeny, s. 188).

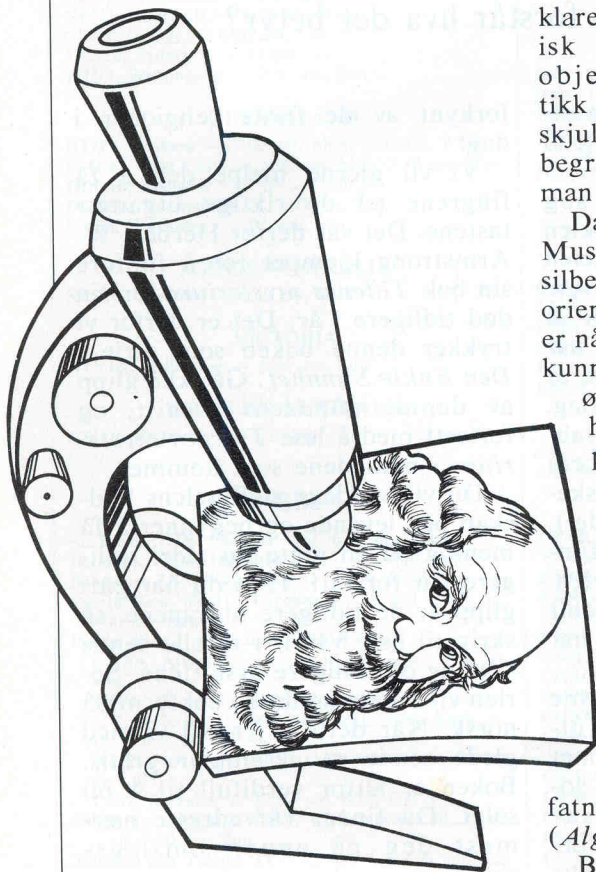
Poenget er at evolusjonistene fortsatt strever med problemet «bevissthet»? Det finnes bare to mulige svar: Enten må man innse at «bevisstheten» er Gud Skaper som gjorde alle ting, og at vi blir nødt til å forstå hans høyerestående skapende intelligens gjennom alt som eksisterer — eller vi må tilbe selve naturen, det som er skapt, ved å tillegge den «bevissthet».

Da apostelen Paulus kritiserte de gamle greske filosofer, utfordret han til og med den nye ideen om utvikling (som lyder mistenkelig som om den skulle ha sine røtter i oldtidens filosofier): «For hans usyrlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, er synlige fra verdens skapelse av, idet det kjennes av hans gjerninger...»

Men de fleste evolusjonister avviser Gud som skaper. Og resultatet? «De... ble dårlige i sine tanker, og deres uforstandige hjerte ble formørket... De ble dårer, og byttet den uforgjengelige Guds herlighet bort mot et bilde, en avbildning av et forgjengelig menneske...» (Rom. 1:20-24).

Hva blir konklusjonen? Den «bevissthet» som utgjør helheten av universet er Gud Skaper, og alt levende er et speilbilde av hans skapende bevissthet. (For et fyldigere svar på dette vesentlige spørsmålet er det bare å skrive etter et gratis eksemplar av vårt hefte *Eksisterer Gud?*, som også foreligger på dansk med tittelen *Er der en Gud?*)

— Paul Kroll

Mysterier menigheten

(Fortsatt fra side 13)

følger Wesley, som var sterkt opp-tatt av metoder, og derfor kalte de seg «metodister». Andre lærte Guds sannhet om dåpen og ga sin kirke navn etter denne ene dok-trinen — altså «baptister» («døpere»). En kirke ønsket å do-minere hele verden, og gav seg selv navnet «katolsk», som betyr «universell» eller verdensomfat-tende. Men hva er navnet på den menighet som Jesus selv grunnla?

Kirkens sanne navn

Jesus bad for sin menighet: «... Hellige Far! bevar dem i ditt

navn, som du har gitt meg, for at de må være ett, likesom vi! Da jeg var hos dem, bevarte jeg dem i ditt navn... Men nå kommer jeg til deg... Jeg har gitt dem ditt ord, og verden har hatet dem, fordi de ikke er av verden, likesom jeg ikke er av verden. Jeg ber ikke at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke av verden, likesom jeg ikke er at verden. Hellige dem i sannheten! ditt ord er sannhet» (Joh. 17:11–17).

Jesus sa at hans sanne kirke skulle bevares i Faderens navn — GUD. Tolv ganger i Det nye tes-tament er navnet på denne ene sanne kirke GUDS MENIGHET! Det

er Guds menighet, og Jesus Kris-tus er dens ledende, støttende, be-stemmende Overhode!

Fem steder hvor det sanne navn på menigheten forekommer, er det tale om hele Kristi legeme, menig-heten som helhet. Så når det tales om hele menigheten, inkludert alle dens enkelte medlemmer på jord, er navnet «Guds menighet». Her er disse fem bibelstedene:

1) Apg. 20:38: Formaningen til de eldste er å «vokte [fø] GUDS MENIGHET».

2) 1. Korinter 10:32: «Vær uten anstøt både for jøder og grekere og for GUDS MENIGHET.»

3) 1. Korinter 11:22: «Eller for-akter I GUDS MENIGHET, og van-ærer dem som intet har?»

4) 1. Korinter 15:9: «For... jeg [Paulus] har forfulgt GUDS MENIG-HET.»

5) Galaterne 1:13: Dette verset gjentar sistnevnte vers — «jeg... forfulgte GUDS MENIG-HET.»

Når en spesiell, lokal menighet omtales, kalles den sanne kirke «Guds menighet», ofte med tilføy-else av stedsnavnet. Her er fire bibelsteder til:

6) 1. Korinter 1:2: «GUDS ME-NIGHET som er i Korint.»

7) 2. Korinter 1:1: «GUDS ME-NIGHET som er i Korint.»

8) 1. Timoteus 3:5: Idet Paulus refererte til en lokal eldste i en lokal menighet, skrev han til Timo-teus: «Men hvis noen ikke vet å styre sitt eget hus, hvordan kan han da ha omsorg for GUDS MENIG-HET?»

9) 1. Timoteus 3:15: «... Hvorledes en bør ferdes i Guds hus, som er DEN LEVENDE GUDS MENIGHET.» Her er det den le-vende Guds menighet.

Når det er snakk om den lokale menighet under ett, ikke som en samlet institusjon, men som en samling av alle lokale menigheter, er betegnelsen i Bibelen «Guds menigheter». Her er de siste tre av de 12 versene som angir navnet på kirken:

10) 1. Korinter. 11:16: «Vi [har ikke] en sådan skikk, heller ikke GUDS MENIGHETER.»

11) 1. Tessaloniker 2:14: «For I, brødre, er blitt etterfølgere av de GUDS MENIGHETER som er i Kris-tus Jesus i Judea.»

**B C Ca Cl Co Cr Cu F Fe
H I K Mg Mn Mo N
Na O P S Se Zn**

Dette er deg! Din kropp består av kjemiske elementer. Vitenskapen har greid nøyaktig å analysere og liste opp de alle fleste. Men kunnskapen om menneskesinnet er svært ufullstendig. Og hvorfor? Hvilket avgjørende stykke informasjon greier de ikke å oppdage i laboratoriene? Svaret kan du finne i vårt gratis hefte What Science Can't Discover About the Human Mind.

12) 2. Tessaloniker 1:4: «Så vi selv roser oss av eder i GUDS MENIGHETER.»

Men ingen er virkelig i Guds menighet, om det ikke er *Guds* menighet, som i læresetninger, praksis, organisasjon og på alle andre måter fortsetter etter det opprinnelige bibelske mønster under Jesu Kristi ledelse men likevel tilhørende Gud Fader og med kraft fra Den Hellige Ånd, fylt av Guds sannhet. Den må fullbyrde Kristi oppdrag ved å gjøre kjent for hele verden de gode nyhetene om GUDS RIKE.

Og den kan ikke deles. Den vil alltid forbli en.

I 1. Korinter 1 ble apostelen Paulus inspirert til å pålegge at alle i menigheten skulle tale med samme tunge. Det måtte ikke forekomme splittelse i troslæren, det som ble lært eller forkynt.

Tradisjonell kristendom

Men hva med alle de mange organiserte kirkesamfunn som regnes som «kristne», noen av dem med millioner av medlemmer? De er alle beskrevet i Åpenbaringen 17:5: «... Hemmelighet; Babylon den store, en mor til skjøgene og vederstyggelighetene på jorden» (1859-overs).

Er de da onde?

Ikke nødvendigvis bevisst eller med vitende og vilje. Menneskeheten er blitt avskåret fra Gud. Satan sitter fortsatt på jordens trone, og bare Gud selv har større makt enn ham! Hele verden er *forført* av Satan (Åp. 12:9). De som er forført, er ikke klar over at de er det. Var de det, ville de ikke *være* forført! Og de kan være svært så oppriktige i sin tro på at de har rett!

Er de fordømt? Slett ikke! De er bare ennå ikke dømt, hverken «fordømt» eller «frelst». Svært få fatter omfanget av Satans makt og utstrekningen av hans bedrag!

Satan er ond og djevlesk. Men han er en USYNLIG skikkelse og makt — usett og ukjent av dødelige mennesker.

Satan er en stor forfalskner! Han fremstår som en «lysets engel» (2. Kor. 11:13–15). Og han har sine falske kirker! Hans prester er blitt forført av ham til å tro at de er Kristi og «rettferdighets tjenere»

(2. Kor. 11:15; Matt. 24:5).

«Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, således skal også eders tanker forderves og vendes bort fra den enfoldige troskap mot Kristus. For om det kommer en til eder og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller I får en annen ånd, som I ikke før har fått, eller et annet evangelium, som I ikke før har mottatt, da vil I gjerne tåle det! . . . For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til apostler for Kristus. Og det er intet under; for Satan selv skaper seg om til en lysets engel; derfor er det ikke noe stort om og hans tjenere skaper seg om til rettferdighets tjenere; men deres ende skal være etter deres gjerninger.» (2. Kor. 11:3–4, 13–15).

Legg merke til at disse forførte, men falske kirkene tror at de er den sanne kirke, og at deres prester «skaper seg om til rettferdighets tjenere», med andre ord, at de synes å være Jesu Kristi sanne prester. Sant nok kan mange av dem være helt oppriktige, for de er selv blitt forført. Men de har aldri kjent eller forkynt Jesu sanne evangelium om Guds Rike (Matt. 24:14). De skjønner heller ikke det som er skrevet i denne boken om Guds menighet!

Deler av sannheten

Mange protestantiske trossamfunn, og enkelte personlige forkynnere, siterer helt korrekt visse deler av skriften, særlig slike som gjelder de kristnes levevis, tro, kjærlighet og slikt. Men de overser en rekke grunnleggende skriftsteder som er sitert i denne boken. Det later til at Satan gjerne lar de forførte få kjennskap til deler av sannheten.

Men de bommer på avgjørende sannheter. Som oftest har de ikke det rette navn, Guds menighet. Heller ikke har de kjennskap til Guds Rike og hva det er, ei heller forkynner de det. Med andre ord har de ikke Kristi sanne evangelium, og de forkynner det heller ikke. De har ikke Guds styre med Jesus Kristus som overhode, og med apostler, evangelister, hyrder og andre eldste. De vet ikke hva frelsen er, og de forstår ikke Guds hensikt eller hans store plan.

En opprinnelig kirke, som har

vært utsatt for forfølgelse og motstand, men som fremdeles eksisterer, har disse kjennetegnene som beviser at den er den opprinnelige sanne menighet. Men selv denne menigheten hadde tapt mange av de viktige sannhetene frem til slutten av året 1933. Siden den tid er minst 18 viktige og grunnleggende sannheter blitt gjenopprettet i den sanne menighet.

Menneskehjernen alene kan ikke vite det

Helt til nå har jeg ikke vært i stand til å gi en klar og konsis forklaring på akkurat hva og hvorfor menigheten er.

Og hvorfor ikke?

Naturlig og normalt er folk bare opptatt av fysiske og materielle ting. De er ikke selv klar over det, men de er blitt avskåret fra Gud. Menneskehjernen kan ikke tenke i åndelige baner med mindre og inn til den har mottatt Guds Hellige Ånd. Den kan ikke erverve åndelige kunnskaper eller forstå menneskelige problemer, vansker, onder eller målsetninger som har betydning for menneskenes tilværelse.

Men menigheten er Guds kirke. Og det som tilhører Gud er en hemmelighet som ikke er forståelig for det naturlige kjødelige sinn. Derfor kan nok folk ha en slags menneskelig idé om hva og hvorfor menigheten er til, men det er ikke Guds idé om den.

I vår tid har Gud kommunisert med menneskene gjennom sitt ord på trykk, Den hellige skrift. Men den egentlige og sentrale mening i Bibelen er åndelig. Og naturlige sinn uten Guds Ånd kan ikke tenke åndelig eller oppfatte åpenbaret åndelig kunnskap. Igjen gjentar jeg at for å gjøre dette enda mer til et mysterium er Bibelen som et forståelsens puslepill med tusenvis av brikker. Skal man forstå den, må puslepillet settes sammen «bud på bud, regel på regel . . . litt her, litt der» (Jes. 28:10, 13). Og det krever at Den Hellige Ånd føyes til menneskesinnet for at dette åndelige «puslepillet» kan settes riktig sammen. Selv da krever det tid, flid og tålmodighet. Jeg har ikke vært i stand til å gi leseren alle «hva og hvorfor» angående menighet på en gang og i korthet. Jeg

ønsker å åpenbare mysteriet fullt ut!

Hva er så menigheten?

Hvorfor «førstegrøden»?

Menigheten er det legeme som Gud spesielt har kalt ut av Satans verden. Den er kalt i en meget spesiell hensikt — for å læres opp til å bli regenter og lærere når Gud setter i gang med å omvende verden. De skal settes i stand til å herske og lære opp verden sammen med og under Kristus. Det er også nødvendig at de først blir forvandlet fra menneskelige til virkelig guddommelige vesener, medlemmer av den guddommelige familie. Det forklarer hvorfor de gang på gang kalles «førstegrøden» av Guds frelse (Ef. 1:11, Rom. 11:16, Åp. 14:4). Pinsedagen ble opprinnelig kalt førstegrødens dag, og den billedliggjør at menigheten skulle kalles og opplæres til sitt spesielle oppdrag før den tid da Gud vil åpne frelsen for verden. Men la det være helt klart at Gud ennå ikke har åpnet livets tre for Satans verden. Heller enn å gjøre det har Gud valgt ut dem som er forutbestemt til å bli særskilt kalt, slik at de kan forberedes til å bli konger og lærere og bli faktiske guddommelige vesener under Kristus når Gud åpner livets tre til hele verden. Det er på denne tiden at Gud endelig vil utgyte sin Ånd over alt kjød, slik det blir nevnt i Joel 3:1.

«Frelsens dag» som nevnes i Bibelen (Jes. 49:8 og 2. Kor. 6:2), er ikke bare en bestemt dag for alle som blir frelst. Dette er ikke den eneste frelsens dag for alle slik det vanligvis blir antatt.

Sannheten om at menigheten ikke bare og alene er kalt for å bli frelst — ikke bare for å «komme seg inn i Guds rike» som så mange har uttrykt det — blir klart bekreftet i lignelsene om pundene og om talentene.

Lignelsen om pundene

I lignelsen om pundene (Luk. 19:11–27) blir Jesus beskrevet som mannen av høy byrd som dro til Guds trone i himmelen for å få Guds Rike. Han gav ett pund til hvert medlem i menigheten, noe som var et symbol på en del av Guds Hellige Ånd. Dette viser at vi

må vokse i Ånden, eller i nåde og kjennskap, gjennom vårt kristne liv. Når Kristus kommer tilbake til jorden etter å ha fått riket og blitt kronet, vil han kalle medlemmene i menigheten til regnskap. Den som har tidoblet andelen av Den Hellige Ånd (vokst og utviklet seg i nåde og kjennskap) som han eller hun ble tildelt, skal bli belønnet ved å få styre over ti byer. Den som kvalifiserer seg gjennom en halvt så stor vekst og utvikling, skal få styre over fem byer som lønn. Husk at vi skal lønnes etter våre gjerninger eller åndelig vekst, men frelsen er en fri gave. Men hva med den som trodde han «var kommet seg inn i Guds Rike» uten noen åndelig vekst eller utvikling? Han vil miste den andelen av Den Hellige Ånd han først ble tildelt, dvs. han vil miste den frelsen han feilaktig trodde han hadde fått. Han vil ikke komme inn i Guds Rike! Han ble ikke bare kalt for å bli frelst, men for å kvalifisere seg til å herske og lære under Kristus i riket når Gud åpner adgang til frelse for alle på jorden. Det er klokt å merke seg at dette ikke betyr adgang til frelse for dem i Satans verden. Da skal det være Guds verden — morgendagens verden.

Lignelsen om talentene (Matt. 25) understreker samme sannhet.

Lignelsen om såmannen

Det samme gjør lignelsen om såmannen og sæden i Matteus 13:1–23. Men Jesu disipler forstod ikke lignelsen. De spurte Jesus (v. 10) hvorfor han talte til folkemengden i lignelser. Jesus svarte disse disiplene, som var utkalt fra verden i et spesielt oppdrag: «Fordi eder er det gitt å få vite himlens rikes hemmeligheter; men dem er det ikke gitt.» Her er et annet eksempel som viser at Gud ennå ikke kaller verden til forståelse og frelse. Jesus talte til den verden som ikke var kalt, i lignelser for å skjule meningen (v. 13). Han forklarte lignelsen til sine disipler som var kalt (v. 18–23). Noen av dem som blir kalt i denne kirketidsalderen, hører Guds Ord når det blir preket, men de forstår det ikke, og

Satan røver bort det som ble sådd i deres hjerter. Noen mottar sannheten med glede når den blir preket for dem, men de mangler sinnets og karakterens dybde. Når forfølgelsene kommer, tar de anstøt og vender seg bort. Andre hører og reagerer straks positivt, men de er så opptatt av å tjene til livets opphold og nyte de goder verden kan by dem, at de ikke produserer noen frukt. De er som han som fikk ett pund, men som ikke vokste åndelig i karakter og kjennskap. Men av de andre som ble kalt ut av denne verden og inn i Guds menighet, var det noen som bar en åndelig grøde på 100 fold, mens noen bar 60 og andre 30. De blir frelst gjennom Guds ufortjente nåde, men i sitt neste liv i Guds Rike skal de lønnes og få stillinger med ansvar og makt alt etter sine gjerninger.

Det vil si i forhold til den frukten de bærer. Og slik frukt betyr mer enn regelmessig bibellesning, bønn, kirkegang eller frivillig menighetstjeneste. Det betyr «Åndens frukt», slik det er forklart i Galaterne 5:22 — å vise mer kjærlighet eller utadventd omsorg for andre, å vokse i glede, som er overstrømmende lykke, i fred med

I løpet av sitt jordiske virke proklamerte Jesus offentlig Guds fremtidige rike. Han underviste og trente sine apostler ettersom han gikk frem.

din egen familie, med naboer og alle andre. Det vil si å bli mer tålmodig, snillere og mildere mot andre, å vise godhet og tro sammen med ydmykhet og måtehold.

Menigheten er derfor et organ som er utkalt fra Satans verden for å bli beredt til å gjenopprette, med og under Kristus, Guds styre på jorden. Det vil bli en tid da Satan er fjernet og alt levende kalles til anger og frelse med evig liv gjennom Guds Hellige Ånd. Menigheten, som da vil være udødelig, skal herske med Kristus. Den vil overta

for Satans nåværende styre!

Menigheten er derfor den gruppe av utkalte personer som ved oppstandelsen skal utgjøre første-grøden av Guds høst. Den vil bestå i en innhøsting av stofflig sammensatte mennesker av kjøtt og blod som blir omgjort til guddommelige, udødelige GUDSVESENER — som Gud virkelig har reproduisert seg selv gjennom!

Menigheten er fortsatt kjødelig

Hvorfor har Gud i sin visdom gått langsomt frem — ett skritt om gangen? Få er klar over HVOR STOR Guds HENSIKT er!

Etter alle disse årene med synd og menneskeliv avskåret fra Gud, selv med Guds egen Hellige Ånd gitt til dem som ble *forandret* ved den opprinnelige omvendelsen, er de i menigheten i utgangspunktet «spebarn i Kristus», fortsatt langt mer kjødelige enn åndelige.

Dette må man forstå!

Menigheten som opprinnelig ble kalt i dette liv, er IKKE ENNÅ i stand til å herske over jorden — til å sitte hos Kristus på den tronen som Gud fra først av plasserte Lucifer på — eller til å administrere Guds styre.

Og det er *grunnen* til at Gud har plassert sitt styre i sin menighet. Det er grunnen til at styreformen i Guds menighet er teokratisk og ikke demokratisk. Det er grunnen til at Gud har opprettet styrende stillinger i sin menighet: apostler, evangelister, hyrder og både prekende og ikke-prekende eldste «inntil vi [i Guds menighet] alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde» (Ef. 4:13). Det er ikke spørsmål om å «ha kommet seg inn i Guds Rike» ved dåpen, men spørsmål om åndelig vekst og utvikling i kjennskap og rettsindig karakter. Det er *grunnen* til at menigheten er hierarkisk i sin form med ledelse fra Gud på toppen og ned gjennom leddene, ikke fra bunnen og opp. Ellers ville jo de på bunnen styre over Gud!

Det er SAMME styreform som Kristus vil bruke når han styrer over alle nasjoner fra tusenårsriket av!

Og det er *grunnen* til at Satan så snedig har påvirket dissenterne in-

nen Guds menighet til å bli opprørske og bitre mot Guds styre — og at noen har forlatt menigheten!

Kirkene i denne verden — «den tradisjonelle kristenhet» — snakker IKKE om GUDS styre. De betrakter ikke Jesus som en kommende *verdenshersker*. De forkynner ikke Jesus som kommende KONGE — bare om ham som Frelser. De overser og avviser skriftsteder som omtaler Kristus som Konge og vordende Hersker, og en *regjering* i Guds Rike. Men det innebærer at de bevisst AVVISER og UTELATER Jesu *evangeliebudskap* i sin lære og forkynnelse! De lærer at man *allerede er frelst* når man «mottar» (FÅR) Kristus!

Jeg gjentar, den som Gud kaller og legger til sin menighet, er ikke ved den første omvendelse på noen måte i stand til å få makt til å herske over nasjoner.

Han kalles et «spebarn i Kristus». Hvis han angrer og er blitt virkelig omvendt på dette foreløpige menneskelige trinn, har han faktisk allerede mottatt en del av Guds Hellige Ånd. Faktisk kan vi lese i Romerne 8:16: «Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.»

Men vi må vokse åndelig før vi blir kvalifisert til å herske over byer og land og undervise dem som blir omvendt.

Som apostelen Paulus sa til dem i det første århundres menighet som ikke vokste åndelig: «for at I ikke skal bli trege, men etterfølge dem som ved tro og tålmod arver løftene. For da Gud gav Abraham løftet, svor han ved seg selv, etter som han ingen større hadde å sverge ved, og sa: Sannelig, jeg vil rikelig velsigne deg og storlig mangfoldiggjøre deg» (Heb. 6:12–14).

Selv om vi ennå ikke er født som Guds barn, er vi unnfanget ved Gud. På samme måte er det befruktede foster i den vordende mors liv, *allerede* sine foreldres barn, selv om det ennå er ufødt. I forbifarten må jeg derfor nevne at *abort er MORD!*

Men dette fører oss til en ytterst viktig hensikt og funksjon i menigheten.

Fra og med vers 22 i Galaterne 4 er det en allegori om de to pakter — pakten med nasjonen Israel ved

Sinai-fjellet, og den nye pakt som skal sluttes ved Kristi gjenkomst. Men menighetens prester er «duelige til å være tjenere for en ny pakt» (2. Kor. 3:6).

Menigheten er en del av den nye pakt og en forløper til skapelsen av den.

I allegorien om de to pakter kalles menigheten «vår mor» — altså mor til alle i menigheten.

Legg merke til denne direkte sammenligningen. Gud reproducerer seg gjennom mennesker. Han har gitt oss evnen til å formere oss. Og menneskelig formering er av akkurat samme type som Guds ÅNDELIGE REPRODUKSJON!

Hvordan menneskelig formering er et bilde på åndelig frelse

La oss nå se og forstå hvordan menneskelig formering er et bilde på åndelig frelse.

Alt menneskeliv kommer fra et ganske lite egg som kalles et ovum. Det produseres i menneskemoren og er på størrelse med spissen på en knappenål. Ved sterk forstørrelse kan man se en liten kjerne i det. Men *i seg selv* har dette egget et svært begrenset liv. Enkelt leger og forskere mener at det bare lever et døgn eller så hvis det ikke blir befruktet av en mannlig sædcelle.

Men egget kan *få* menneskeliv av sædcellen som produseres i kroppen til menneskefaren. Sædcellen er den minste cellen i menneskekroppen — eggcellen er omtrent 50 ganger så stor. Når en sædcelle trenger inn i en eggcelle, finner den veien til kjernen og forener seg med den. Og da gir den *liv*, fysisk *menneskeliv* til egget.

Men ennå er det ikke født som et menneske. Menneskelivet er bare blitt *unnfanget*. I de første fire måneder ligger det befruktede egget — som vi kaller et foster — stille i livmoren. Så begynner det å bevege seg så moren kan kjenne det. Et menneskes liv begynner i det små — ved at et egg så stort som en knappenålsspiss befruktes av en sædcelle som er den minste cellen i hele kroppen!

Når fosteret er unnfanget, må det næres og utvikles med fysisk mat fra jorden, som det får gjennom moren. Fra denne fysiske næringen må det vokse og *vokse* og

VOKSE — til det er stort nok til å bli født, etter ni måneder. Ettersom det vokser blir de fysiske organer og karaktertrekk gradvis formet. Snart dannes det en rygg-rad og et hjerte som begynner å slå. Andre indre organer tar også form, og etterhvert en kropp med hode, armer og ben. Til slutt be-

hatt menneskelig, kjødelig natur.

Likesom den menneskelige sædcellen er den alle *minste* av kroppens celler, begynner mange nylig unnfangne kristne med en ganske *liten* del av Guds Hellige Ånd og karakter. Til å begynne med kan mange være omtrent 99,44 prosent kjødelige! Medlemmene i Guds menighet i Korint var tydeligvis det (1. Kor. 3:1-3), for apostelen Paulus skrev at han fremdeles måtte gi dem åndelig *melk* å drikke — ikke ennå fast «føde». De var sannelig ennå ikke «født på ny».

Slik den menneskelige sædcelle finer veien til *kjernen* i egget og forener seg med den, trenger Guds Ånd inn i mennes-

kets ånd og sinn og forener seg med den! Som forklart tidligere, er det en ånd i mennesket. Denne menneskeånden har forenet seg med hjernen og dermed menneskesinnet. Guds Ånd forener seg med vår ånd og vitner med den at vi nå er Guds barn (Rom. 8:16). Og Guds Hellige Ånd, som nå er forenet med vår menneskeånd i vårt sinn, gir sinnet evnen til å forstå ÅNDELIG KUNNSKAP (1. Kor. 2:11), som det kjødelige sinn ikke kan oppfatte.

Nå har vi fått nærvær av det evige liv, guddommelig liv, gjennom Guds Ånd. På tilsvarende vis er menneskefosteret et virkelig menneskeliv som ennå ikke er fullt utviklet. Men vi er ennå ikke udødelige åndelige vesener, ennå ikke født av Gud, likesom menneskefosteret ennå ikke er født av sine menneskeforeldre. Ennå har vi ikke mottatt arven og fått eiendom, men vi er fysiske ARVINGER (Rom. 8:17). Men *hvis* Guds Hellige Ånd bor i oss, da vil Gud ved oppstandelsen «levendegjøre» våre dødelige legemer til udødelighet, ved hans Ånd som «bor i oss» (Rom. 8:11, 1. Kor. 15:49-53).

Nå ser vi hvordan denne forbløffende analogien fortsetter!

Hittil er vi ikke *født* som guddommelige vesener. Ennå består vi ikke av ånd, men av fysisk stoff. Det guddommelige liv er bare blitt unnfanget. Den guddommelige karakter er til å begynne med så liten

at det er tvilsomt om noe av den kan påvises — med unntak av den ekstatiske gløden av åndelig «kjærlighet» som vi kan utstråle i det første omvendelsens «første kjærlighet» — i åndelig forstand. Men når det gjelder åndelig kjennskap og utviklet åndelig karakter, har vi ennå ikke mye å fare med.

Det åndelige foster

Når vi er blitt åndelig unnfanget, er vi bare et åndelig foster. Vi må ernæres med ÅNDELIG føde! Jesus sa at mennesket ikke lever av brød (fysisk mat) alene, men av HVERT ORD FRA GUD (åndelig føde)! Vi drikker inn av det fra Bibelen! Men vi drikker også inn av denne åndelige kunnskap og karakter fra personlig, intim og stadig kontakt med Gud gjennom bønn og gjennom kristent fellesskap med Guds barn i hans menighet. Dessuten gjennom det menigheten stadig lærer oss.

Det fysiske menneskefoster får fysisk næring gjennom morens kropp. Guds menighet kalles Jerusalem der oppe som «er vår mor» (Gal. 4:26).

Legg merke til parallellen! Menigheten er sine medlemmers åndelige MOR. Gud har satt sine kalte og utvalgte prester inn i sin menighet til å fø hjorden — «for at de hellige kunne bli fullkomme-gjort til tjenestegjerning, til Kristi legemes [menighetens] oppbyg-gelse inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde» (Ef. 4:11-13).

Kristi SANNE prester (og hvor få det er av dem i dag!) har som plikt å BESKYTTE de unnfangede, men ennå ufødte hellige fra falske dok-triner og falske lærere.

Menneskemoren bærer sitt ufødte barn i den delen av sin kropp hvor hun best kan beskytte det mot *fysisk* skade. Dette er en del av hennes oppgave, ved siden av at hun skal ernære det ufødte barnet. På samme vis skal menig-heten gjennom Kristi prester un-dervise, lære, samtale med, gi råd og beskytte sine ufødte medlemmer mot *åndelig* skade! For et HER-LIG bilde den menneskelige forme-ring gir av den åndelige frelse!

En omvendt person er et individ med en fullstendig forandret, eller omvendt sinn forenet med selve Guds sinn.

gynner det å vokse hår på hodet og negler på fingre og tær — og ansiktstrekkene kommer gradvis frem. Etter ni måneder er gjennomsnittsfosteret kommet opp i en vekt på 2,5 til 3,5 kg og er rede til å bli født.

Et menneske må unnfanges ved sin far. For å bli født *på ny* ved Guds Ånd, må det først unnfanges ved sin åndelige Far — Den All-mektige Gud.

En forbløffende sammenligning

Se nå bare hvordan menneskets unnfangelse, fosterstadium og fødsel i forbløffende grad tilsvarer den åndelige frelse: Det at man blir født av Gud, at man får EVIG LIV i Guds Rike, i Familien Gud som vi kan FØDES inn i!

I åndelig henseende er hvert voksent menneske et «egg». I dette åndelige egget er det en kjerne, menneskesinnet med sin menneskeånd. Dette åndelige «egget» har en svært begrenset levetid i seg selv sammenlignet med evig liv — rundt regnet 70 år. Men det kan få guddommelig, udødelig åndelig liv plantet i seg ved at Den Hellige Ånd, som kommer fra Gud Fader selv, trenger inn i det. Denne guddommelige Ånd fra Gud forener seg med kjernen i menneskets åndelige egg, som er menneskets ånd og sinn. Derved får mennesket også del av den guddommelige natur (2. Pet. 1:4). Til da har det bare

La oss fortsette. Likesom menneskefosteret må vokse seg *fysisk* stort nok til å bli født, så må den unnfangne kristne vokse i nåde og i kjennskap til Kristus (2. Pet. 3:18). Han må seire, utvikle åndelig karakter i løpet av dette liv, slik at han kan bli FØDT inn i Guds Rike! Og som menneskefosteret gradvis utvikler sine fysiske organer, lemmer og karakteristiske trekk ett for ett må også den unnfangne kristne stadig og gradvis utvikle åndelig karakter — kjærlighet, tro, tålmodighet, ømhet og måtehold. Han (eller hun) må leve og gjøre etter Guds Ord. Han må utvikle den guddommelige karakter!

Endelig — udødelighet!

Og når Gud så finner at tiden er inne — selv om den det gjelder, dør i mellomtiden — vil han blir født av Gud inn i Guds Rike, enten ved en oppstandelse, eller gjennom en øyeblikkelig FORVANDLING til udødelighet ved Kristi gjenkomst — for Gud er det riket! Da vil dette mennesket ikke lenger bestå av kjøtt og blod fra jorden, men av ånd, slik Gud selv er ånd (Joh. 4:24).

Hvor vidunderlig er ikke Guds sannhet!

Likevel har Satan med sine sjofle bedrag FORFØRT VERDEN. Han har forblindet menneskeheten for det faktum at Gud er det kongeriket Jesus forkynte — og at vi kan bli født som åndelige individer, som del av denne guddommelige familien, som del av GUDS RIKE!

Hvor kostelig er ikke Guds sannhet! Gud etablerte foreringsprosessen for å gi et bilde av sin sannhet på en fysisk måte, og for at vi stadig skal kunne bevare kunnskapen om hans herlige frelsesplan!

(Fortsettes neste nr.)

Mange bekjennende kristne tror i fullt alvor de er blitt «født på ny» — men de forstår ikke hva Jesus mente med disse ordene. Det sanne svaret er ikke bare overraskende — det er overveldende! Den viktigste sannhet du kan kjenne til. I vårt gratis hefte, **Hva menes egentlig med «FØDT PÅ NY»?** blir den gjort så klar at du vil forstå den!

FAMILIER

(Fortsatt fra side 17)

Hvordan? Ved at det 6. bud ble holdt: «Du skal ikke slå ihjel» (2. Mos. 20:13).

Og hva med det skammelige problem med barn født utenfor ekteskapet? Gud sier: «Du skal ikke drive hor» (v. 14). Ungdom må læres at sex hører til i ekteskapet, skal familien og hele denne generasjon overleve.

Vi gjør dette i dag gjennom nettopp det bladet du nå leser.

Å redde et folk

Sorte mennesker i storbylumen står ovenfor en stor utfordring.

I dag må vi oppildne våre hjerter og sinn som aldri før! Vi må sette vår energi og våre ressurser inn på dette livsviktige spørsmålet.

Den Allmektige Gud sier: «Vend fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke kommer og slår landet med bann» (Mal. 4:6). Dette er alvorlig! Gud tar ikke lett på dette problemet.

Unge sorte menn må søke ansvarsbevisste storebrødre som idealer de kan etterligne, ved hjelp av gode rådgivere. Sorte organisasjoner har begynt å arbeide med unge menn, men her er det meget mere som må gjøres.

Unge menn kan begynne på et nytt liv. De bør lese dette bladet for å oppdage hva ekte karakter er. De trenger ansvarsbevisste sorte menn som ved sitt politivise eksempel kan vise at ungdom kan ha fremgang i det brede lag av samfunnet. Ungdom trenger å bli oppmuntret til å fortsette skolegangen og til å skaffe seg den opplæring som er nødvendig for å få jobb, og til å utvikle sine lederegenskaper. De trenger inspirasjon til å bli virkelige menn som bryr seg om hus- og barn.

Du behøver ikke å vente på at myndighetene skal sette igang et program. Du behøver ikke sitte og vente på at ledere i lokalmiljøet skal foreta seg noe. Hvis det jeg har beskrevet, passer overens med din eller din nabos livssituasjon, kan du begynne å prøve løsningene fra dette tidsskriftet nå! Med Guds hjelpe kan du forandre livet ditt. □

Syv vise menn

(Fortsatt fra side 6)

Dog, det er håp!

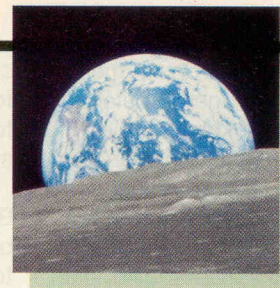
Dette bladet har ikke *forslag* til hvordan disse verdensproblemer kan løses. I over 50 år har det kunngjort hvordan de VIL bli løst. For å forhindre at menneskene utrydder seg selv vil en høyere makt gripe inn og BRINGE oss fred — selv om denne freden må *tvinges* på oss! Dette er kjernen i Jesu budskap, et budskap som nesten universelt er misforstått og feilpresentert. Men hver måned er det klart fremstilt i dette bladet.

Få forstår at Jesu Kristi evangelium («godt nytt») er et budskap om en Gud-forordnet *verdensregering* som er på vei. Det er det *eneste* virkelige budskapet om håp for Syd-Asia og for hele verden!

Men før fred og velstand kan bli en universell realitet, må menneskeheten lære noen vanskelige leser. Vi mennesker må først bli bragt til det punkt hvor vi blir villige til å forandre oss og leve på den måten som frembringer fred. Menneskeheten må lære denne visdommen gjennom erfaringens harde skole.

De syv lederne i Syd-Asia har bedt om en periode med fred og velstand. Og den kommer — i vår tid! Det finnes en strålende fremtid for Syd-Asia! Brukt på rett måte vil energiene i dette området — et område rikt på ressurser og arbeidskraft, et lager for kulturell og intellektuell velstand — til slutt omforme dagens fattigdom og uvillighet til velstand og rikdom for alle! (Om du ønsker et forhåndsglimt inn i denne vidunderlige fremtiden, bør du lese vår gratis bok *Morgendagens vidunderlige verden — hvordan den vil bli.*)

I mellomtiden bør enhver anstrengelse i retning av fred og samarbeid landene imellom, hvor ufullkommen den enn måtte være, bli ønsket hjertelig velkommen og bli oppmuntret av hensyn til det gode og velferden det kan bringe menneskene som er involvert. Og derfor bifaller *Den Enkle Sannhet* de anstrengelser de syv vise menn i Dhaka nylig har gjort. □

Innblikk i verdensbegivenheter og trender

Måling av jordskjelv

En av de vanligste måter å måle jordskjelv på er ved hjelp av Richters skala, konstruert av den amerikanske seismologen C.F. Richter i 1935. Den måler energimengden som blir frigjort i senteret for et jordskjelv. Skalaen er logaritmisk, hvilket vil si at en enhet på skalaen tilsvarer at styrken på skjelvet øker til det tidoble. Et jordskjelv på 5,0 er f.eks. 10 ganger sterk-

ere enn et som måler 4,0. Jordskjelvet i Mexico City i september 1985 gjorde skade for mer enn 30 milliarder kroner. Skjelvet, som målte 7,8 på Richters skala, viste hvilken ødeleggende kraft et «større» jordskjelv kan ha i et tett befolket område. * Ifølge USAs nasjonale senter for informasjon om jordskjelv i Denver, Colorado, avhenger den skade jordskjelv påfører et område, meget av områdets geologi. Diagrammet er kun generell. ■

Forutsigelse av jordskjelv

I årevis har forskere forsøkt å finne nøyaktige, klare måter til å forutsi når og hvor jordskjelv vil bryte ut. Deres mål er å redusere jordskjelvtapene ved å være bedre forberedt.

Nå har United States Geological Survey publisert en rapport, den første av sitt slag, som detaljert forteller om nylig utviklede metoder for å forutsi virkningen av jordskjelv. Rapporten konsentrerer seg om Los Angeles-distriktet i California, som hviler på et

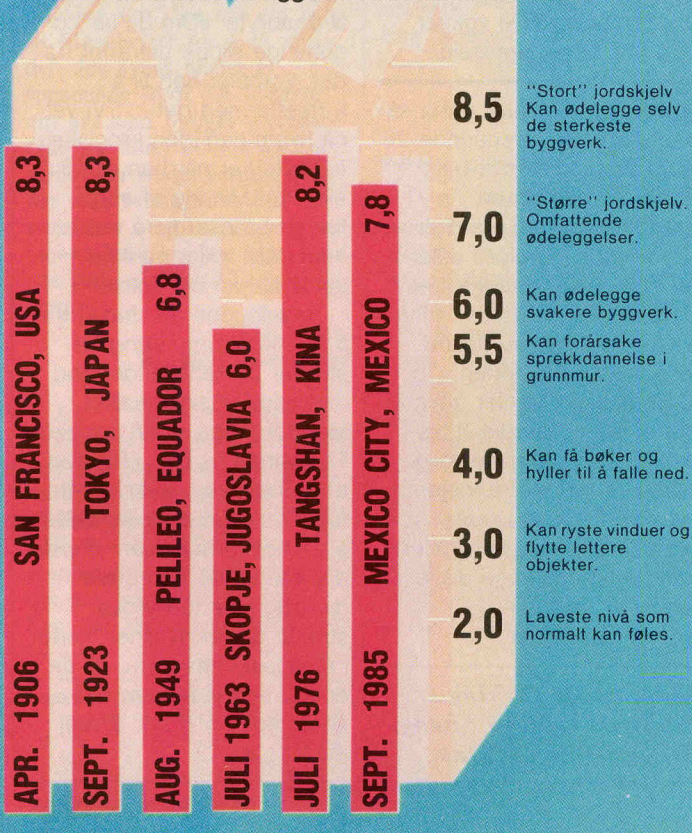
nettverk av mer enn 90 geologiske forkastninger. «Potensielt ødeleggende jordskjelv er uunngåelig i Los-Angeles-regionen,» sier rapporten. Geologer anslår nå at faren for at et større jordskjelv skal finne sted langs San Andreas-forkastningen i løpet av de kommende 30 år, er større enn 40%.

Rapporten ser på hvordan grunnfjellet oppfører seg, og kan være til nytte også for andre byområder, når det gjelder å bestemme hvor og hva slags konstruksjoner de skal bygge.

Viktig informasjon om andre faktorer i forbindelse med jordskjelv, så som grunnvann og jord, er ennå ikke tilgjengelig. ■

STØRRELSESORDEN PÅ RICHTERS SKALA

Forventet ødeleggelse i befolkede områder.

Morsmelk

Å amme spebarn er blitt alminnelig upopulært i noen utviklingsland.

Morsmelk inneholder mer enn 200 forskjellige stoffer, hvorav noen har sykdomsforhindrende karakter. Morens antistoffer overføres til hennes baby gjennom melken hennes. Menneskets melk synes også å kunne gi noe beskyttelse mot sykdommer som moren ennå ikke har utviklet immunitet overfor.

Kolera, som årlig dreper fem million mennesker, er en hovedårsak til dødsfall blant barn under fem år i den

trede verden. Men kolera kan forhindres hos småbarn gjennom antistoffer som overføres gjennom morsmelk. Morsmelk synes også å bekjempe parasitter i fordøyelsessystemet og kan forhindre død på grunn av leversykdommer. Disse sykdomsforhindrende egenskapene er meget viktige i land hvor medisiner og sykehusmulighetene er både dyre og få.

En UNICEF-rapport advarte i 1983 om at barn i den tredje verden som bruker flaskemelk er mellom tre og fem ganger mer utsatt for feilernæring enn barn som får morsmelk.

Et alvorlig problem med melkeblandinger oppstår når moren ikke kan lese eller forstå bruksanvisningen. Og i mange land er vannet som melkepulveret skal blandes med i beste fall av usikker kvalitet.

Prisen på melkeblending kan også være alt for høy. 75 av fattige mødrene på Barbados som ikke gav barna bryst, rasjonerte en boks med melkepulver beregnet for fire dager så den varte i opptil tre uker, ifølge en UNICEF-rapport. Og kumelk er betraktelig

Asias nye overskudd

Hvem ville for fem år siden ha trodd at for meget mat skulle bli et problem i Asia i dag? Vestlige tjenestemenn oppdager plutselig at de tidligere hungersrammede nasjonene er blitt rivaler på det internasjonale kornmarkedet. India, Thailand, Indonesia og Kina har nå et betydelige kornoverskudd og lagringsproblemer.

Kina er et lysende eksempel på en dramatisk vending i jordbruket. I 1984 var Kinas kornhøst på 407 millioner tonn. Til sammenligning hadde USA en kornhøst på 312 mill. tonn, den største så langt. Sovjet produserte bare halvparten av dette.

Kinas hveteproduksjon

sterkere og kan derfor forårsake alvorlige fordøyelsesproblemer hos små spebarn.

På Filippinene forbød Baguio General Hospital bruken av flaske i en toårsperiode for å se hvilke fordeler brystmelk ville ha på spebarnas helse. Spebarnsdødeligheten falt sjokkerende, hele 95%, og spebarnas helse forbedret seg merkbart helt fra begynnelsen av forsøket.

En annen fordel med brystmelk av spesiell

alene mer enn fordoblet seg mellom 1979 og 1984, fra 41 millioner til 87 mill. tonn.

I begynnelsen av 80-årene forlot Kina kollektivbrukene som et økonomisk system og introduserte pris- og produksjonssporer. En virkelig jordbrukseksplasjon var resultatet.

Under «ansvarssystemet» som de kinesiske lederne innførte i 1981, har mange bønder fått lov til å leie og dyrke smågårder. Etter at de har solgt en fastlagt mengde av det de produserer til staten til fastlagt pris, kan de produsere og selge alt annet på det frie markedet for det de klarer å få for det. Ved slik å stille bøndene fritt til å tjene på sitt eget hårde arbeid, initiativ og oppfinnsomhet, har Kina økt sin matproduksjon årlig med 8% over de siste syv årene. Ved bruk av spesielle hybride konsorter har bøndene oppnådd denne økningen,

betydning for den tredje verden er at amming forlenger den perioden moren er infertil etter barnefødselen. «I gamle dager var det alminnelig kjent at en kvinne som ammet et barn sjelden ble gravid i denne perioden,» skriver R.V. Short i *Scientific*

American. Tendensen bort fra amming «har hatt alvorlige konsekvenser for økningen i fødselstallene ... i mange utviklingsland.» Kenyas markerte økning i fødselstallet kan f.eks direkte tilskrives den stadig kortere ammeperioden etter en barnefødsel. ■

Gi ungdoms-staff

Forskere ved Pennsylvania universitet har gitt ny mening til det gamle ord-taket om å spare riset og ødelegge barnet. Forskerne studerte de kriminelle rullebladene til alle som ble født i Philadelphia, Pennsylvania i 1958, og som hadde bodd der fra de var 10 år til de ble voksne, og de fant at nesten halvparten av ungdommene som hadde begått fire alvorlige forbrytelser, aldri hadde fått betinget dom, langt mindre var blitt sperret inne.

Andre studier har vist at 80% av vanemessige ungdomskriminelle vokser opp til å bli vanemessige

som er ca. 2½ halv gang så stor som i de foregående 26 år. Mange år med relativt godt vær har gitt en dramatisk økning i matvareproduksjonen i store deler av Asia. Men fremdeles er det mange i Asia som ennå ikke nyter godt av denne jordbruksrevolusjonen. Og jordbruksspesialister advarer om at denne produksjonsøkningen er svært ømtålig. Dårligere vær, jorderosjon eller alvorlige nasjonale økonomiske vanskeligheter kan hurtig ødelegge disse landenes jordbruksoppblomstring. ■

Mais under tørking i Huhsien-fylket i Shang. Mi-provinsen i Kina.

voksne forbrytere. Dette fikk en av forskerne, Paul E. Tracy, nå lektor i kriminalrett ved Northwestern University, til å utbryte: «Om du lar en guttunge slippe straffet fra det, kommer han til å fortsette med det ... Vi vet nå hvem han [den kroniske forbryter] er når han er 13 eller 14. Min idé er som følger: La oss gjøre noe med ham tidlig, og ikke vente til han blir voksen.»

Resultatene av studiet har ført til krav om strengere straffer og rettshåndheving mot ungdomskriminalitet. Men for lenge siden påpekte Forkynnerens bok i Bibelen at en rask og sikker straff fungerer som en avskrekkelse mot forbrytelser: «Fordi dommen over den onde gjerning ikke fullbyrdes straks, derfor svulmer hjertet i menneskenes barn, så de drister seg til å gjøre det som ondt er» (Fork. [Pred] 8:11). ■

BREV TIL REDAKTØREN

Tak for bladet *Den Enkle Sannhet* som jeg har modtaget og læst med stor glæde.

Den eneste fejl bladet har, hvorfor har jeg ikke lært det at kende noget før? Nu er glæden dobbelt stor, men havde jeg fået dette gode blad for 50 år siden, havde meget været sparet i mit liv, meget kunne jeg have lært.

Til sidst har jeg en bøn til jer kære venner. Vil I ikke sende et eksemplar af bladet til min søster. Jeg ved at hun vil blive glad for at modtage det, både min søster og jeg er ældre mennesker på henholdsvis 66 og 64 år, så vi skal bruge den korte tid vi har tilbage til at lære noget mere.

**Kai Bansted
Ishøj
Danmark**

Jeg er 13 år, og jeg prøver å lese *Den Enkle Sannhet* så ofte jeg kan. Jeg må dra helt til Manchester for å få tak i det. Jeg synes bladet er spennende fordi det forteller om hva som foregår i verden. Når jeg hører eller leser om sult i den tredje verden, gjør det meg veldig Sint. Det er svært leit å tenke på disse menneskene, og jeg håper at noe skikkelig kan bli gjort for dem.

**L.J. Gavin
Worsley, Lancashire**

Jeg vil gjerne benytte anledningen til å fortelle hvor stor pris jeg setter på bladet deres. I en tid hvor det trykkes så mye søppel, er det godt å vite at det finnes mennesker som er opptatt av det som virkelig betyr noe. Selv om jeg ikke er helt enig

i alt dere hevder, gleder jeg meg til å få bladet deres hver eneste måned, det gir meg alltid noe å tenke over. Jeg er glad for at dere er modige nok til å snakke rett ut der andre ikke tør.

**G.A. McDaid
Yorkshire**

Leser på biblioteket

Like etter at jeg leste et eksemplar av *Den Enkle Sannhet* på biblioteket her, bestemte jeg meg endelig for å skrive til dere og be om noe lesestoff. Jeg skriver endelig, for jeg har jo selvfølgelig sett bladet deres rundt omkring helt siden 1960-årene; dengang radioprogrammene deres ble sendt over de kommersielle radiostasjonene. Uansett, jeg vil gjerne ha tilsendt bladet *Den Enkle Sannhet*, og eventuelle andre ting dere utgir. Dessuten er jeg interessert i å få en dypere forståelse i hva dere tror på i sin helhet. Vennligst send meg lesestoff eller lister over lesestoff dere utgir.

**J.A. Appleton
Manchester**

Veien til suksess

Etter å ha lest heftet fra dere, *De syv lover for suksess*, følte jeg at noe i meg aksepterte det både på grunn av den logiske måten det var skrevet på, og på grunn av sannheten det inneholdt. Derfor vil jeg gjerne takke dere dypfølt for å hjelpe meg til å forstå veien til suksess med Guds kjærlighet og hjelp. Jeg hadde aldri hatt noe mål tidligere eller tenkt på hva jeg skulle gjøre ti år frem i tiden, før jeg leste heftet fra dere. Fra det øyeblikket innså jeg min

egen situasjon, og stilte meg selv en rekke spørsmål om «Har jeg et mål?»...

Takket være dere kjenner jeg nå mitt mål og hvordan jeg skal gjøre det til suksess, i tillegg til hvordan det vil bli rettleidet av Gud. Jeg takker dere dypt, og håper på å få ytterligere hjelp fra dere.

**Hr. Z. Abdeslam
Agadir, Marokko**

Forrige uke mottok jeg mitt første eksemplar av *Den Enkle Sannhet*. Jeg så annonsen i California, hvor jeg tilbragte ferien i fjor sommer. Jeg ble virkelig imponert over hvordan bladet behandler de vesentlige nyhetssakene. Jeg vil gjerne få takke redaktøren og hans medarbeidere for å la meg bli abonnent på et så verdifullt blad.

**Athanasios C. Christeas
Aten, Hellas**

Jeg er min bror stor takk skyldig for at han tilfeldigvis reiste med en Greyhound-buss fra Vancouver, hvor han fant et eksemplar av bladet deres, *Den Enkle Sannhet*. Han visste at jeg alltid hadde hatt lyst til å lese et slikt blad som dette, og tro meg når jeg sier at dette første bladet er den mest verdifulle gave han noensinne har gitt meg. Lesningen av bladet demper min indre følelse av mistrivsel og fyller mitt hjerte med tro og tillit. Det hjalp meg til å kurere meg selv fra å være syk av verden rundt meg — jeg blir syk av nyhetene i radio og tv om mord, ran og sex-forbrytelser. Jeg er en gammel kvinne på 76 år som har levd i en annen verden, hjemme i Egypt. Jo, selvfølgelig skjedde slikt der

også, men ikke så åpenlyst og ikke så ofte gjentatt uten hensyn til barn eller gamle. Måtte Gud hjelpe oss å krysse broen og nå den annen bredd hvor vi kan finne fred.

**Zahia Banoub
Mercer Island, Washington**

Syk av denne verden

Jeg er så henrykt over å oppdage sannheten. Jeg er syk av denne verden. Jeg er lei av å skru på tv eller radio og høre om hvem som ble drept, voldtatt, ranet, slått ned eller stukket med kniv. Jeg innser nå at jeg ikke kan leve uten Gud.

Jeg har hatt min sjanse til å leve i denne syke verden, og jeg hater det. Nå vet jeg at jeg vil ha Gud. Jeg trenger Gud. Og jeg vil takke Dem, H.W. Armstrong, for de gratis heftene jeg har mottatt. Jeg setter virkelig pris på heftet som heter *Hvor er den sanne kirke?*

**Chris McDowell
Sault Ste. Marie, Ontario**

Økonomiske velsignelser

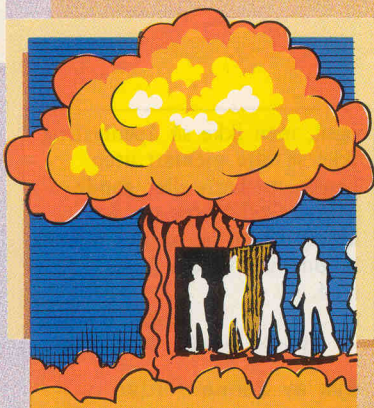
Jeg er svært takknemlig over å ha vært istand til å hjelpe Guds arbeid og hans folk gjennom å gi tiende, og som et resultat av dette ble jeg ikke uten velsignelser.

På første dag i mitt tiendeår fikk jeg et lønnspålegg som fullstendig dekket tienden. På siste dag av tiendeåret var jeg tilstede ved et bryllup — mitt eget. For noen velsignelser Gud overøser over oss til, og med større enn den veldige gaven han gir oss ved å sette oss i stand til å gjøre hans arbeid og å hjelpe andre mennesker.

**Anna Larkin
Calgary, Alberta**

KILDER, FOTOMATERIELL: S. 2-3: PT-tegning: Randall Cole. S. 4-5: Fotos: Keith Stumpf — PT. S. 7, med klokken fra nedre venstre hjørne: Nogues — Sygma; Baldev — Sygma; Campion — Sygma; Frydman — Sygma; Dorantes — Sygma; PT-fotos. S. 14, ovenfra og ned: Tom McCarthy; Thode — International Stock; Tom McCarthy. S. 15, til venstre: Thode — International Stock; til høyre: Ray Hillstrom. S. 20: Appleton — J.W. Tynes Co. S. 27: Cole — PT. S. 28, til venstre: J.P. Laffont — Sygma; til høyre: Finck — PT. Baksiden, ovenfra og ned: Monte Wolverton — PT; Campion — Sygma; Scott Smith — PT.

I DETTE NUMMER:

DEN KJERNEFYSISKE KLUBB: NESTEN HVEM SOM HELST KAN BLI MED

Vi står i dag overfor den fryktinngytende mulighet at ustabile land kan skaffe seg atomvåpen.

HVORFOR GJØR IKKE GUD NOE?

Flere liv gikk tapt i 1985 i flyulykker enn i noe tidligere år. Hvorfor forhindrer Gud ikke ulykker?

HVORFOR VITENSKAPEN TVILER PÅ DARWIN

De nye kritikerne av Darwin er blant de mest respekterte tilhengerne av evolusjonsteorien.

SYV VISE MENN SOM SØKER FRED

Hvorfor hendte det noe nylig av historisk interesse, uten at den vestlige pressen la merke til det?

Se «Morgendagens Verden» på fjernsyn.

Oslo, Norge: Janco-Visjon — kl. 20.30 onsdag kveld.